Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1912 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 23 iunie 1955

Deschiderea Adunării Mondiale a Păcii de la Helsinki

HELSINKI 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iunie ora 16,45 minute (ora locală) în sala Messuhalli s-a deschis Adunarea Mondială pentru Pace. In sala de ședințe s-au adunat aproape 2.000 de delegați din 90 de țări, numeroși reprezentanți ai presei, radioului și cinematografului.

La propunerea secretarului general al Consiliului Mondial al Păcii, Jean Lafitte, a fost ales Prezidiul Adunării format din 150 de persoane.

Ca președinte al ședinței din 22 iunie a fost ales Frederic Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, care a declarat deschisă Adunarea Mondială pentru Pace. Viane Meltti, guvernatorul provinciei Niuland din Finlanda, membru al Consiliului Mondial al Păcii, a rostit un scurt cuvînt de salut în numele partizanilor păcii finlandezi. In cadrul ședinței s-a dat citire textelor mesajelor de salut din partea reginei Belgiei, Elisabeta, d-nei Rameshvari Nehru, a fostului președinte al Mexicului, Lazaro Cardenas, a președintelui de onoare al Adunării Naționale Franceze, Edouard Herriot.

După aceea, președintele Consiliului Mondial al Păcii, Frederic Joliot Curie a rostit o amplă cuvîntare.

Adunarea generală — mijloc de educare comunistă

ADUNAREA GENERALA a organizației de bază U.T.M. constituie pentru Uniunea Tineretului Muncitor unul din cele mai însemnate mijloace de educare comunistă a tineretului. Ea are o deosebită importanță datorită faptului că dezbate în colectiv problemele muncii și vieții interne de organizație.

In adunarea generală utemiștii se înarmează cu hotărîrile partidului și ale guvernului, dezbat probleme cu caracter economic și politic legate de locul lor de muncă, își exprimă deschis părerile despre munca organizației respective, iau hotărîri în vederea îmbunătățirii muncii, stabilesc sarcini pentru fiecare membru al organizației respective, controlează felul cum au fost îndeplinite sarcinile și îndrumă activitatea viitoare.

Este îndeobște cunoscut faptul că în acele organizații de bază U.T.M. unde adunările generale se țin regulat, sînt pregătite temeinic, cu simț de răspundere și se desfășoară în spirit critic și autocritic, utemiștii își îndeplinesc cu cinste sarcinile, organizația de bază desfășoară o activitate bogată, multilaterală.

Adunarea generală a organizației de bază U.T.M. trebuie să se desfășoare într-un mod viu, interesant și plin de conținut. Aceasta este prima condiție pentru ca ea să devină cu adevărat o școală de educație comunistă. Utemistul Ștefan Neuca din secția forje a Combinatului Metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara ne scrie într-o corespondență: „Adunările noastre generale sînt pline de tinerețe. Noi dezbatem majoritatea problemelor care frămîntă pe tinerii din secția noastră. Purtăm discuții înflăcărate care îi înviorează pe tineri, îi fac să pătrundă în miezul problemelor și îi mobilizează în rezolvarea lor". Rezultatul: succese în producție și o activitate de U.T.M. bogată. După o adunare bine pregătită, în secția forjă au luat ființă două brigăzi noi de tineret, care după un scurt timp au început să-și depășească normele. Este vorba despre brigăzile tovarășului Alexandru Ghelemen și Gheorghe Sîrbu.

Sînt însă organizații de bază U.T.M. în a căror adunări generale nu se dezbat probleme variate care interesează tineretul. In unele dintre aceste organizații ordinea de zi a adunărilor rămîne invariabilă: darea de seamă a comitetului U.T.M., discuții și angajamente, planul de muncă. De bună seamă, astfel de adunări devin monotone, utemiștii nu discută problemele, sînt plictisiți.

Comitetele organizațiilor de bază trebuie să pună în discuția adunărilor generale problemele cele mai arzătoare care interesează și frămîntă tineretul. Utemiștii trebuie să fie antrenați să discute probleme ale activității în producție a tineretului, ale muncii culturale, politice, de folos patriotic, traiului și comportării tineretului și alte nenumărate probleme pe care viața le ridică în fața organizațiilor de bază U.T.M.

Buna desfășurare a adunărilor generale U.T.M. va depinde, bineînțeles, nu numai de alegerea celor mai interesante și actuale probleme, ci și de felul cum sînt pregătite. Uneori, în unele organizații de bază pregătirea adunărilor are un caracter superficial și sectar. Numai printr-o chibzuită pregătire, cu mult timp înainte ,a materialului adunării de către un colectiv de utemiști pricepuți și prin trezirea interesului utemiștilor asupra problemelor ce se vor discuta, poate fi asigurată buna desfășurare a unei adunări generale U.T.M.

Utemiștii trebuie îndrumați să se pregătească pentru adunările generale cu toată seriozitatea, să se documenteze din timp, lucru ce le va da posibilitate să aducă contribuția lor la buna desfășurare a adunării generale și le va permite să vină cu lucruri noi care să complecteze proiectul de hotărîri ce va fi propus spre aprobare, în cazul cînd se simte nevoia unei hotărîri.

Materialele adunării generale (referatele, informările politice, conferințele, proiectele de hotărîri sau de măsuri etc.) trebuie întocmite cu grijă deosebită și apoi prezentate din timp biroului organizației de partid, pentru a avea garanția că ele vor folosi într-adevăr la dezvoltarea organizației utemiste respective.

Un lucru principal este ca, în adunarea generală a organizației, comitetul organizației de bază nu numai să-i învețe pe utemiști, ci să și învețe de la ei, să țină cont de părerile și criticile lor, de observațiile lor, pe care să le analizeze cu pricepere și să le însușească. Comitetul organizației de bază trebuie să simtă mai multă independență în alegerea ordinei de zi a adunărilor generale, fără să aștepte neapărat indicații de la comitetul raional sau de la instructorul acestuia. Comitetele raionale, orășenești și regionale U.T.M. au datoria să vegheze, să controleze și să îndrume în permanență buna pregătire și desfășurare a adunărilor generale pentru a le ridica la nivelul necesar îmbunătățirii continue a muncii.

Laminarea oțelului nu este numai o știință; ea cere măiestrie. In niciun manual tehnic nu se poate prevedea tot ceea ce trebuie să știe și să facă un laminorist. Cea mai importantă sursă pentru mărirea producției de laminate este reducerea timpului de laminare a lingourilor. Aceasta impune nu numai un ritm rapid de muncă ci și priceperea fiecărui muncitor de a o coordona.

Tînărul Olaru Ion de la combinatul metalurgic Reșița și-a însușit din plin bogata experiență a laminoriștilor sovietici. El lucrează într-un ritm accelerat și urmărește cu multă atenție ca lingourile de oțel incandescent să intre pe transportorul cu role într-un ritm uniform, fără pauze. De acest lucru depinde calitatea laminatelor. Organizația U.T.M. din combinat a educat în el atitudinea nouă față de muncă. Preocuparea lui se îndreaptă mereu spre rezolvarea unor importante probleme de producție. Ca și ceilalți muncitori el sporește în mod simțitor producția de laminate, depășindu-și zilnic norma cu 13 la sută.

In fotografie îl vedem pe Ion Olaru în timpul lucrului.

Foto: Agerpres.

Semne ale prieteniei

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Tînărului Matescu Alexandru din comuna Oltețu îi place mult să deseneze. să picteze. La una din adunările generale U.T.M. care a avut loc de curînd, el s-a angajat să facă o lucrare pentru Festival. Ce anume va lucra nu a spus la nimeni. Cîteva zile la rînd, Matescu s-a tot gîndit care să fie darul pe care el îl va trimite la Varșovia.

Intr-o zi, el s-a întîlnit cu cîțiva tineri prieteni de-ai lui și le-a înfățișat gîndul:

— O stemă a F.M.T.D.-ului, mă auziți, asta vreau să fac.

— Bine au răspuns băieții, dar vezi asta...

— Stați — stați, știu ce vreți să spuneți a replicat Matescu, că n-ar fi specific, dar o să vedeți, am s-o fac din bogăția cîmpului nostru, din boabele pe care noi le cultivăm.

Muncind cîteva zile de-a rîndul, așezînd bob lîngă bob, de orez, de mei, mazăre, porumb și altele, Matescu a reușit să termine stema.

Lucrarea lui nu este decît unul din darurile pe care tineretul craiovean le-a făcut pentru Festival. Zilele acestea, la Comitetul regional U.T.M. Craiova au sosit peste 500 de obiecte lucrate cu multă migală și dragoste de tinerii din satele și comunele regiunii.

Aici se pot vedea marame de borangic, lucrate de elevele Școlii elementare de 7 ani din Turnu Severin, cravate croșetate, semne de carte și picturi ale tinerilor din raionul Corabia. De asemenea tinerii din raionul Novaci au trimis costume naționale care se poartă prin părțile locului.

Etapa finală a Concursului național al tinerilor soliști

Zilele acestea se desfășoară în Capitală etapa finală a Concursului național al tinerilor soliști organizat în vederea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

S-au prezentat la acest concurs tinere talente din întreaga țară — soliști vocali, instrumentiști și coregrafi. Astfel, la prima etapă au luat parte aproape 600 de concurenți, dintre care au reușit pentru faza I-a a etapei a II-a 136. La faza a II-a a acestei etape s-au remarcat 87 de tineri și tinere, care trec acum în fața juriului central, format din artiști de seamă din întreaga țară, precum și din reprezentanți ai Ministerului Culturii, ai Sfatului Popular al Capitalei și ai C.C. al U.T.M.

Faza finală a acestui concurs, care a început miercuri 22 iunie, va lua sfîrșit în seara zilei de vineri 24 iunie.

(Agerpres)

Orchestra de muzică națională chineză la Tg. Mureș

Miercuri dimineața orchestra de muzică națională chineză aflată în țara noastră la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a sosit la Tg. Mureș.

La gară, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat și de numeroși locuitori ai orașului.

In cursul zilei oaspeții au vizitat orașul.

Seara, în sala mare a Palatului cultural orchestra de muzică națională chineză a dat un concert care a fost primit cu multă căldură de public.

TELEGRAMĂ

Domnului EELCO VAN KLEFFENS

Președintele Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite

SAN FRANCISCO

Domnule Președinte,

Vă rog să primiți și să transmiteți Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite felicitările cordiale ale Guvernului Republicii Populare Romîne cu prilejul celei de a 10-a aniversări a semnării Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Principiile fundamentale ale Cartei Națiunilor Unite au întrunit adeziunea popoarelor lumii. Aceste principii exprimă năzuințele lor spre o pace durabilă, spre colaborare internațională întemeiată pe coexistența pașnică între toate statele.

Guvernul Republicii Populare Romîne prin întreaga sa politică aduce contribuția sa activă în atingerea acestor țeluri urmărind în mod consecvent întărirea relațiilor de colaborare cu celelalte state și consolidarea păcii în lume, ceea ce îndreptățește pe deplin cererea Republicii Populare Romîne de a deveni membru al Organizației Națiunilor Unite.

Rezolvarea pozitivă a problemei primirii în Organizația Națiunilor Unite a Republicii Populare Romîne ca și a celorlalte state îndreptățite la aceasta, ar putea să întărească rolul pe care trebuie să-l aibă Organizația Națiunilor Unite în conformitate cu prevederile Cartei în asigurarea păcii și securității internaționale.

Guvernul Republicii Populare Romîne adresează Organizației Națiunilor Unite, cu prilejul sesiunii comemorative de la San Francisco urările sale pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor ce-i revin de menținere și întărire a păcii în lume, de realizare a țelurilor și principiilor Cartei.

GH. GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Minerii sectorului IV.

Steaua roșie de pe puțul „7 Noiembrie", de la mina Vulcan, strălucește mai frumos ca niciodată.

Incet încet, noaptea a început să se destrame. Pe poarta minei au început a intra minerii, se opresc la lămpărie, apoi trec către cantină. In semiîntuneric lumina lămpilor pare rază jucăușă.

Din tunelul ce duce-n „Valea Arsului", se-aude un zgomot, din ce în ce mai pronunțat. A ieșit ultimul șir de vagoneți cu cărbune trimis la „ziuă" de schimbul de noapte.

★

Inainte de a coborî pe planul lui Iancu, minerii își făcură o lecuță de timp, pentru a mai „trage" de cîteva ori din țigară. Ilea Ion, un om cu o bogată experiență în ale mineritului, schimbă cîteva cuvinte cu utemistul Rusu Gheorghe:

— Ce facem astăzi tovarășe Rusu? îl întrebă el.

Acesta nu se grăbi să-i răspundă la întrebare. In cele din urmă spuse:

— Numai să fi făcut schimbul de noapte „răpirea" și montarea bine!

Din tunel ieși grăbit Ispas Aurel, șeful de grupă. Se luminase de-a binelea de ziuă.

— Măi băieți — zise el — uitați care-i necazul. Și le spuse cum stăteau lucrurile în subteran. Cei din schimbul de noapte nu dovediseră a face montarea scocurilor.

— Vom trece imediat la montarea lor și după aceea...

...In abatajul frontal, de pe stratul 4 se muncește cu sîrg. Ciocanul pneumatic din brațele vînjoase ale tinerilor mineri se împlîntă în stratul de cărbune strîmt dar lung.

— Ptiu... fir-ar să fie... și urmă o înjurătură.

Pikhamerul lui Ispas a tăcut și el.

— Ascultă Șerbane!... Dacă mai înjuri odată, te poftesc să ieși afară din abataj!

Tînărul căută să îngîne că i s-a defectat pickhamerul și că nu mai poate tăia.

— Nimic, i-o taie scurt Aurel Ispas. Și fără înjurături poți să-l repari foarte bine.

Șerban a tăcut rușinat. Știe că lui Ispas nu-i place s-audă înjurînd. Dar rămăsese cu un metru în urma lui Ispas.

„Tot îl întrec, se gîndi Șerban, în timp ce înfigea din nou pickhamerul în stratul de cărbune negru ca smoala. Să scot bulgări mai mari, să las pickhamerul să intre mai mult în cărbune... numai așa o să-l întrec..."

Și de data asta pickhamerul s-a înfundat prea tare în cărbune și bulgării nu s-au mai prăvălit. Incearcă de-l scoate dacă mai poți.

Aurel Ispas s-a oprit din nou din tăiat:

— Ascultă măi feciorule... în minerit trebuie să muncești nu numai cu brațele ci și cu capul, altfel n-o să mă întreci tu niciodată! Vezi că nu mai poți scoate pickhul?

Cel căruia i se adresase n-a mai răspuns. Ispas veni lîngă el, bătu pickhul pînă cînd gaura s-a mai lărgit și astfel pickhamerul a ieșit din locul în care se înțepenise. Și-au continuat amîndoi mai departe munca. Au început din nou să taie.

— Frumoasă-i meseria asta în care mă „dădăcește" atita bătrînul Ispas, gîndește acum utemistul Șerban.

— Eh, nu-i nimic. Vrea să scoată miner din tine, îi răspunse parcă cineva.

Corespondent
A. PANIȘ

A 28-a întovărășire agricolă

TÎRGU MUREȘ (de la corespondentul nostru). — In satul Păcureni, comuna Glodeni, a luat zilele acestea ființă o nouă întovărășire agricolă, denumită „Petőfi Sandor". Aceasta este cea de a 28-a întovărășire agricolă înființată pînă în prezent în raionul Tîrgu Mureș.

Au intrat în întovărășire printre primii comunistul Farago Ioan, țăranii muncitori Szekely Ioan, Maior Iosif și alții. Ca președinte al întovărășirii a fost ales deputatul Tînțar Gheorghe.

Cu ocazia inaugurării, membrii noii întovărășiri agricole din Păcureni și-au luat angajamentul să muncească cu devotement, astfel ca rezultatul muncii lor să dovedească țăranilor muncitori din afara întovărășirii agricole, avantajele ce se pot obține atunci cînd îți lucrezi pămîntul în comun, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice înaintate.

In prag de recoltare

Cele 7 stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Bîrlad vor recolta anul acesta cerealele de pe o suprafață de 2.735 hectare mai mare decît aceea din anul trecut și vor dezmiriști aproape 10.000 hectare, cu 31 la sută mai mult decît anul trecut.

Pentru a face față sarcinilor sporite din acest an, S.M.T.-urile din regiunea Bîrlad au fost dotate cu încă 12 combine, cu 80 de secerători-legători, cu 80 batoze etc.

Acum mecanizatorii grăbesc reparatul și revizuitul parcului de mașini și tractoare în vederea începerii campaniei de recoltare, treieriș și dezmiriștit. Discuitoarele au fost reparate cu 20 de zile înainte de termenul fixat, batozele au fost reparate în proporție de 90 la sută, secerătorile-legători de 92 la sută, iar tractoarele în proporție de peste 70 la sută.

Stațiunile de mașini și tractoare din Tecuci și Zorleni au terminat reparatul batozelor, discuitoarelor și plugurilor.

Pentru terminarea la timp și în bune condiții a campaniei de recoltare și treieriș, în acest an vor funcționa în regiune cu peste 190 de arii mai mult decît anul trecut.

O expoziție de animale și păsări

ORADEA (de la corespondentul nostru). De curînd în orașul Hunedoara s-a deschis expoziția de animale și păsări organizată de oficiul de achiziții și contractări de animale din Oradea, în colaborare cu organele locale ale puterii de stat.

La expoziție au fost expuse animale și păsări contractate cu O.R.A.C.A. de către producători (din gospodării agricole colective și țărani muncitori cu gospodării individuale, care au obținut cele mai frumoase rezultate. Aici pot fi văzuți peste 50 boi grași, 21 viței grași, porci grași care cîntăresc între 200—340 kg, precum și scroafe cu cîte 18—19—20 purcei, aparținînd întreprinderii „Prodaliment".

Totodată, la expoziție sînt arătate și avantajele pe care le au țăranii muncitori de pe urma contractărilor de animale și păsări.

Expoziția este vizitată de tot mai mulți oameni ai muncii din regiune. Numai în primele 5 ore de la deschidere, peste 6000 cetățeni au vizitat pavilioanele expoziției.

Scrisori de pe șantierele naționale ale tineretului (III)

Descoperirea brigadierului Ion de pe șantierul Ozana-Cracău

Prietenul nostru ți-a vorbit de comandantul Dragomir. Eu îți voi povesti ceva despre pămînt, patefoane, nivel politic și pijamale.

Ascultă aici poezie!

Pămîntul e de două feluri: afînat și viu.

Pămîntul săpat și aruncat pe terasament e pămînt afînat. Bătut cu maiul pînă se fixează definitiv, culcuș trainic liniei ferate, i se spune, tehnic, „pămînt viu".

Ținta imediată a muncii brigadierilor sînt 36 kilometri de pămînt viu.

Ai bătut vreodată cu maiul la terasamente?

Te asigur că efortul cheltuit aici ar învia și mumia lui Keops. Băieții învie „locurile pe unde a trăit Creangă"...

E un mare avînt general, destul de prost condus încă de către tehnicieni, dar care dă totuși peste cap planurile. Pămînt viu, pămînt viu, sute de mii de roabe de pămînt, milioane de lopeți de pămînt, zeci de milioane de izbituri cu maiul în pămînt.

Ozana curge-n două cu sudoare. Butoi Alexe din Brăila lăsă portul și șmercheria, venit să-nvie pămîntul. Gheorghieș Maria din Bîrlad lăsă un post de învățătoare să-nvie pămîntul. Negoiță Constantin, fost miner, venit să-nvie pămîntul.

Iordăchescu, fost constructor naval, acum activist, venit să-nvie pămîntul.

Oamenii aceștia valorează incomparabil mai mult decît greutatea lor în aur.

I-a atras poate mirajul unei vieți îmbelșugate? Nu, dorm în barăci de stuf și, Iordăchescu de pildă, are-un strașnic apartament în București.

I-au atras recompensele pe care le vor primi aici? Știi una din recompensele acordate brigăzilor fruntașe? Ai să rîzi. In fiecare duminică, la careul festiv, unicul patefon al secretarului este dat brigăzii celei mai bune.

O săptămînă: 6 zile de lucru, cu un tîrnăcop, lopată, roabă și mai. Seara în baracă învîrți manivela patefonului:

„Nu te pot uita,
Ești prima mea iubire..."

Pămînt viu, imens șerpar al locurilor lui bădița Ionică, monument croit în prieptul muntelui și-n lunca Ozanei.

— In ce meserii ne putem califica?

— Acuma spune-ne și gluma aceea cu salopetele care tot vin și vin și nu mai ajung la noi...

— Bă, Ștefan cel Mare a trăit la 1800....

— Se băteau cu harcurile...

„Nu te pot uita,
Ești prima mea iubire..."

Pămînt viu, drum de fier, drum către socialism, direct, peste ape și greutăți, în pieptul muntelui.

Ții minte ambițiosul cu chip de fată mare, din drumul către șantier? A făcut contract semnat și ștampilat să nu plece de-aici de cît cu primul tren. Țigănușul care întreba cam ce fel de colaci poartă cîinii-n coadă pe aici? A făcut și el contract.

Pe oamenii aceștia i-a atras, în chipuri diferite, chemarea irezistibilă a vremurilor noastre. Iordăchescu, comunist, a venit că aici e rostul lui. Cei care au cum se spune „nivel politic pînă-n gard" au simțit totuși fie printr-un activist, dar mai ales prin tot ce-i înconjoară, prin tot ce aud, prin tot ce trăiesc, că trebuie să-și găsească un loc precis și important în bătălia zilelor noastre. N-a existat niciodată o epocă mai romantică decît a noastră. Mergeți la Ozana-Cracău: Ștefan cel Mare și patefonul, drumul de fier și întîia bibliotecă, apoi primirea în U.T.M.

O după amiază liberă pe șantier.

Plouă. In ploaie, în încețoșare, sub fulgere, tabăra își flutura pavilionul la careu. Băieții tac și privesc și se bucură — ce simplu, curat, modest, știu ei să se bucure — pentru descoperirea unei rime grozave:

„Dacă nu va munci
Din brigadă va ieși!"

Rîd sănătos, plin, definitiv. Cîntă patefonul o arie de bariton, transformat în soprană scoasă la pensie. Nu-s ace de patefon:

„In rariștea de lîngă vii..."

Brigada fruntașă învîrte de manivelă. Copii mari și voinici și puțintel naivi. Construiesc socialismul și rîd. Sînt frumoși.

Munții în ploaie, splendoarea calmă a brazilor învăluiți într-un fum umed, a norilor plutind grei peste pustietățile negre, munții în ploaie, cu tăpșanele de-un verde violent. Peste pădure, tăpșane, creste și oameni, cîte un fulger izbucnește crăpînd cerul și luminînd pustietățile negre.

In ușa unei barăci de stuf a ieșit un brigadier. S-a uitat lung. Dinlăuntru îl strigau: Ioaneeee! A rămas afară. Nu l-am întrebat cum îl cheamă. Imi ajunge atît: brigadierul Ion.

Privea munții în ploaie, cu ochi mari și fața încîntată.

Munții au rămas într-o uimire neclintită.

Stejarii țițîiau a mirare.

Brazii s-au rugat de vînt să-i plece înainte, să vadă mai bine.

Ion era în pijama!

O pijama de finet vărgată, cu nasturi mari, albaștri.

— De unde ești tovarășe?

— De lîngă Suceava.

Prietene, dragul meu, Ion a venit de lîngă Suceava, a apăsat la hîrleț cu opinca și-a descoperit pijamaua de finet cu nasturi albaștri.

Uite, n-ai decît să rîzi și să-mi spui că habar n-am ce trebuie scris într-un reportaj. Am rămas trăznit. Mă, știi ce-i aia o pijama? Un fleac de 120 de lei. Ei bine, cînd toți opincarii din Suceava se vor îmbrăca noaptea cu pijamale, știi tu ce-o să fie?

Brigadierul Ion a descoperit la Ozana-Cracău, pijamaua. Extraordinar! Brigadierul Ion e un mare descoperitor.

Plouă. Iordăchescu îmi povestește despre nevastă-sa, directoarea unei fabrici de textile din București. Cîtă gingășie în sentimentele lui!

Ce liniște prietene, în mine însumi. Toți oamenii îmi par frumoși, admirabili. Uite o dau dracului de teamă: sînt fericit! Pămînt viu, patefoane, pijama, acest tovarăș Iordăchescu care a fugit într-un dormitor să stea de vorbă cu doi care ar vrea să plece acasă, pămînt viu...

Mîine voi pleca de pe șantier. La revedere, prietene. Viața e strașnică. Azi au mai venit la Ozana două brigăzi. Fac un tărăboi teribil, li-i foame. Băieții le-au strigat de trei ori ca la marmeladă. Și plouă și fulgeră... Țigănușul meu din Galați citește: „Nu știu alții cum or fi, dar eu cînd îmi amintesc...

Te salut dragul meu, „din locurile unde-a trăit Creangă".

EUGEN MANDRIC

Ozana-Cracău, iunie 1955.

Tineri PRIETENI ai CĂRȚII

Pe iarba verde, proaspătă, adunați laolaltă, se pare că e mai plăcută lectura. Iată-i pe tinerii din cercul de citit „Iubiți cartea" din comuna Breasta, raionul Craiova, citind versuri în mijlocul peisajului darnic al naturii.
Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Freamăt la biblioteca ostășească

Și în unitatea noastră vestea organizării concursului „Iubiți cartea" a fost primită cu entuziasm. Imediat după apariția acestei hotărîri, biroul organizației de bază U.T.M. din unitate a întocmit un plan de acțiune în vederea mobilizării ostașilor la concurs. În adunarea generală U.T.M. în care s-a discutat planul de acțiune, numeroși utemiști iubitori de literatură și-au manifestat dorința de a participa la concurs. Așa de pildă Simion Moraru și Nicu Mitică au vorbit despre ajutorul pe care-l dă literatura în îmbogățirea cunoștințelor. În adunarea generală ei au făcut o prezentare a romanelor „Așa s-a călit oțelul" și „Povestea unui om adevărat". Utemistul Moraru Simion și-a luat sarcina să pregătească și recenzia romanului „Șoseaua Volokolamskului" de A. Bek.

A doua zi, după adunarea generală, biblioteca a primit mulți vizitatori din rîndul ostașilor. Care mai de care se grăbea să ceară cărți din cele prevăzute în lista bibliografică a concursului. Printre ei se aflau utemiștii Sergiu Stanciu, Ion Pătrașcu și alții.

De acum încolo gazeta de perete a unității va deschide o rubrică permanentă care să trateze diferite probleme ale concursului: prezentări de cărți, păreri ale cititorilor despre cărți, informații în legătură cu desfășurarea concursului etc. Nu va trece mult timp și pe pieptul multor ostași din unitatea noastră va străluci insigna de „Prieten al cărții".

Corespondent
AL. I. BARBULESCU

Răspundem cititorilor

In legătură cu desfășurarea concursului

La redacție sosesc numeroase scrisori prin care tinerii iubitori de literatură își exprimă bucuria pe care au încercat-o la vestea instituirii concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea". Unele din aceste scrisori pun și o seamă de întrebări în legătură cu concursul. Răspundem prin ziar acestor întrebări cu scopul de a ajuta la lămurirea largă și pentru alți tineri a unor probleme privind concursul.

Azi răspundem întrebărilor puse de tovarășii *Stoica P. Gheorghe*, din comuna Bălănești, regiunea Ploești și *Dosza Alexandru* din Cluj.

Intrebare: Dacă cineva se înscrie într-o anumită localitate la concurs și din anumite motive este nevoit să plece în alt loc, cum trebuie să procedeze ca să ia parte la concurs în localitatea unde se stabilește?

Răspuns: Fiecare participant la concursul „Iubiți cartea" se înscrie la biblioteca din întreprinderea, instituția, școala, facultatea sau satul său. Atunci cînd e nevoit să plece din localitatea în care s-a înscris la concurs, el se adresează bibliotecii respective și de aci i se eliberează la cererea făcută verbal, o adeverință pe baza căreia cel în cauză se poate prezenta în fața oricărei alte comisii de concurs, în intervalul de un an de la înscriere.

Intrebare: La discuția finală, în vederea obținerii brevetului și a insignei, e nevoie să fie prezentate comisiei și referate asupra cărților citite?

Răspuns: Nu trebuiesc prezentate comisiei nici un fel de referate sau recenzii. E bine însă ca fiecare concurent să-și noteze într-un caiet ideile esențiale ale cărții citite, păreri despre personaje și despre acțiune, citate semnificative care l-au impresionat în chip deosebit, învățămintele principale pe care le-a desprins și eventual firul subiectului, astfel ca cele citite să nu fie prea repede uitate, iar rememorarea să se poată face lesne. De asemenea e indicat ca participanții la concurs să pregătească referate despre anumite cărți în cadrul serilor literare sau să scrie recenzii pentru gazeta de perete, ceea ce le va permite să pătrundă mai adînc în miezul celor citite, să se pregătească temeinic pentru prezentarea în fața comisiei.

Intrebare: Dacă într-un anumit raion nu există nici un scriitor, se poate constitui comisia raională?

Răspuns: Desigur. Lucrul cel mai important este ca din aceste comisii — conform prevederilor regulamentului — să facă parte oamenii cei mai competenți din raion, cunoscători și iubitori de literatură, capabili să asigure buna desfășurare a concursului și care se bucură de prestigiu.

Intrebare: Cum vor participa la concurs tinerii aparținînd minorităților naționale din țara noastră, dacă ei nu cunosc limba romînă?

Răspuns: Pentru tinerii din rîndul minorităților naționale care vor să participe la concurs citind cărți în limba maternă, comisia centrală a alcătuit liste bibliografice speciale care vor fi trimise comisiilor de concurs din locurile respective, iar discuțiile finale pentru aprecierea cunoștințelor se vor face la cererea concurentului, în limba romînă sau în limba maternă.

O dublă îndatorire

Cu nespusă bucurie am aflat despre organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea".

Ca utemist și activist în domeniul muncii culturale, organizarea acestui concurs îmi impune o dublă îndatorire. Pe de o parte sînt hotărît să particip la concurs și să fiu — așa cum cere chemarea cuprinsă în Hotărîrea Biroului C. C. al U.T.M. privitoare la concurs — un agitator înflăcărat pentru popularizarea și răspîndirea cărții în masele de tineret.

Pe de altă parte, fiind un îndrumător al secției culturale a Sfatului popular regional Oradea, răspund de activitatea cultural-artistică din cuprinsul raionului Aleșd. Nu-mi voi precupeți eforturile pentru a ajuta biblioteca raională Aleșd, bibliotecile sătești și ale căminelor culturale din cuprinsul acestui raion în organizarea diferitelor acțiuni legate de concurs ca: recenzii, seri literare, expoziții de cărți, întîlniri cu cititorii etc., acțiuni menite să atragă un număr cît mai mare de tineri la concursul „Iubiți cartea".

În ceea ce privește participarea mea la concurs, sînt hotărît să fiu printre primii tineri din orașul Oradea căruia i se va înmîna insigna de „Prieten al cărții" și brevetul de purtător al acestei insigne.

Corespondent
STELIAN VASILESCU

Muncim și învățăm

Se întîmplă uneori să faci un lucru pe care la început nu-l doreşti şi totuşi pînă la urmă să-ţi pară bine că l-ai făcut.

Aşa mi s-a întîmplat şi mie. Cînd am absolvit cursurile şcolii medii, în anul 1949, împrejurările în care mă aflam nu-mi dădeau posibilitatea să pot urma facultatea, aşa că am fost nevoit să intru să învăţ o meserie. Pentru că aveam un nivel mai înalt de cunoştinţe m-am hotărît să devin strungar. Dar nu eram de loc încîntat de faptul că voi deveni muncitor. Ucenicia pe atunci era un lucru greu, trebuia să înveţi pe furate, iar terminarea ei ştiai bine că nu te aştepta multă bucurie. Regretam adesea la gîndul că alţi colegi de-ai mei erau la facultăţi.

De asemenea gînduri am fost stăpînit pînă cînd am început să prind meseria. Cunoştinţele de fizică şi matematică mi-au uşurat mult înţelegerea manevrării maşinii. Cînd am ajuns să execut singur prima piesă complicată, am avut impresia că toată lumea este a mea.

Cînd am încetat să mai lucrez pentru patroni, dragostea mea de muncă a crescut, a devenit plină de elan. Eram fericit şi mîndru de drumul pe care mi l-am ales. Anii treceau. Meseria de strungar îmi aducea numai satisfacţii; în producţie obţineam rezultate bune, tovarăşii de muncă mă preţuiau, cîştigul lunar îmi sporea.

Cu sprijinul primit din partea întreprinderii, în 1952 m-am înscris la Institutul Politehnic. Astăzi sînt student în anul III, fără frecvenţă, la Facultatea de mecanică.

Cunoştinţele practice pe care le am mă ajută mult să înţeleg cursurile care pentru un necunoscător al muncii în întreprindere par ceva abstract, greu de înţeles şi mai ales de reţinut.

După mine, nimic nu poate fi mai bun decît să lucrezi nemijlocit în producţie şi, în acelaşi timp, să urmezi cursurile unei facultăţi.

De fapt aceasta este şi părerea colectivului tinerilor muncitori din secţia noastră ca Teodor Drăguţ, Brucăr, Dogărescu şi alţii, care urmează şi ei fără frecvenţă diferite institute de învăţămînt superior.

Şi pe bună dreptate: pe lîngă munca noastră zilnică, la sfîrşitul celor 8 ore de muncă în ateliere, putem să ne ridicăm calificarea profesională fără a ieşi din producţie, obţinînd în acelaşi timp un cîştig lunar mediu de 1200 lei. Şi încă un lucru: studentul care este în producţie şi reuşeşte să-şi termine studiile va fi un inginer bun, deoarece are mai multă pregătire practică.

Acum ne găsim în preajma examenelor. Ca întotdeauna sîntem îndrumaţi şi ajutaţi de către conducerea cooperativei Miclor Meseriaşi Metalurgişti — unde lucrăm.

În baza legilor privind asigurarea unor condiţii de învăţătură studenţilor aflaţi în cîmpul muncii, în afară de obişnuitul concediu de odihnă, ni s-a acordat un concediu de 30 de zile pentru pregătirea examenelor.

Iată că, lucrînd în producţie, nu ai decît de cîştigat. Aş putea să mai regret faptul că lucrez în producţie? Niciodecum.

PAUL HERŞCOVICI

Cu privire la condițiile de admitere în învățămîntul superior în anul școlar 1955-1956

Dăm mai jos cîteva complectări la condițiile de admitere în învățămîntul superior, publicate în nr. 1905 din 15 iunie 1955 al ziarului nostru:

La punctul 8, litera „C": pentru examenul de admitere la facultatea de arhitectură este prevăzută și „Fizica-oral".

La punctul 8 litera „i": la facultățile de filozofie, istorie etc... „Limba și literatura romînă: scris și oral".

La punctul 8, litera „m" se va citi: „Pentru secțiile teoretice (muzicologie, istoria și teoria artelor), iar examenul de limba și literatura romînă: „scris și oral".

Sfat tehnic

Electrificarea ariilor

După ce secerătorile-legători au tăiat grînele și le-au legat în snopi și după ce snopii au fost clădiți în șire lungi pe arie, trebuie să înceapă fără întîrziere treieratul. Orice zi de întîrziere poate aduce după sine însemnate pierderi de recoltă, fie din cauza ploilor care cad în acest timp, fie din cauza uscării spicelor care duce la scuturarea cu ușurință a boabelor. Și atunci munca, strădaniile depuse de la însămînțare pînă la treieriș de cei ce muncesc pe ogoare, nu vor fi încununate de succesul meritat. Prin electrificarea ariilor, adică prin acționarea batozelor cu ajutorul energiei electrice, se poate grăbi ritmul treierișului, se poate extinde electromecanizarea tuturor muncilor de pe arie și, totodată, se eliberează multe tractoare care pot fi folosite la alte lucrări.

Peste tot acolo unde există surse de energie electrică suficientă pentru alimentarea electromotoarelor de 14 kw s-au înființat arii electrificate. Un exemplu de extinderea treieratului electric îl reprezintă regiunile București și Stalin. Stațiunea de mașini și tractoare Hărman din regiunea Stalin, a avut în vara anului 1954 32 arii electrificate, fapt care a dat posibilitatea ca mai mult de jumătate din tractoarele stațiunii să rămînă disponibile pentru alte lucrări agricole din această perioadă.

Prin electrificarea ariilor se reduce timpul de îngrijire a agregatului de treier, iar funcționarea batozei poate fi extinsă și în timpul nopții, prin iluminarea electrică a ariei. Aceasta contribuie la micșorarea duratei treierișului pînă la jumătate.

Inlocuirea tractorului de la batoză prin electromotor aduce o economie importantă de produse petrolifere, care sînt mult mai scumpe decît energia electrică. Acționarea uniformă a organelor active ale batozei echipată cu motor electric micșorează pierderile de boabe în paie și pleavă și mărește randamentul de lucru al batozei. Important pentru acționarea electrică a batozei este deservirea ușoară a electromotorului și lipsa defecțiunilor de durată în timpul funcționării acesteia. Folosirea energiei electrice este un factor important pentru ridicarea nivelului cunoștințelor tehnice, nu numai a manipulanților electromotorului, ci și a tuturor celor ce lucrează la batoză. Apoi, radioul sau difuzorul stațiilor de radioficare instalate la arii sînt un mijloc important pentru ridicarea nivelului cultural al muncitorilor.

Pe lîngă avantajele tehnice și economice arătate, electrificarea ariilor de treier rezolvă în mare măsură problemele de securitate a muncii. Accidentele de muncă pe ariile de treier erau frecvente în agricultura moșierilor și chiaburilor; astăzi nici o arie de treier nu este pusă în funcțiune pînă nu se iau toate măsurile pentru securitatea muncitorilor. Electrificarea batozelor dă posibilitatea să se mecanizeze munca în anumite locuri periculoase și dăunătoare. Astfel, nu rare sînt accidentele personalului care alimentează batoza. Prezența unui alimentator de snopi, acționat electric, exclude acest pericol. Montarea electromotorului pe batoză înlătură cureaua care ocupă un spațiu suplimentar în jurul batozei, este scumpă și prezintă un mare pericol de accidente. Folosirea transportoarelor de paie și pleavă, acționate electric, ușurează munca și îndepărtează praful din jurul batozei, ceea ce înseamnă o contribuție importantă la apărarea sănătății muncitorilor de pe arie. Paiele depozitate pe ariile de treier sînt un material inflamabil; de aceea locomobilele, tractoarele și motoarele termice stabile folosite la acționarea batozelor, prezintă în permanență pericol de incendiu. Înlocuindu-le cu electromotoare, pericolul se exclude dacă se iau cîteva măsuri simple și ușor de respectat.

Ținînd seama de avantajele electrificării ariilor de treier și de perspectiva răspîndirii rețelelor de energie electrică în țara noastră, ca urmare a creării de noi și importante centrale electrice, Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii a studiat aspectele negative ale modului actual de treier și a dat soluțiile cele mai bune, în vederea îmbunătățirii lucrului.

La început electromotorul a luat locul tractorului, fără nici o modificare în acționarea batozei, fiind fixat pe un cărucior ancorat în pămînt la 6—7 m. distanță față de batoză; o curea lată învîrtea toba, de la care se transmitea mișcarea la celelalte organe active ale batozei. Alinierea șaibei electromotorului cu cea a tobei batozei, întinderea curelei, dificultățile de ancorare ale căruciorului mai prezintă încă unele dezavantaje. Important este însă faptul că în felul acesta se dă posibilitate tractoarelor să execute alte lucrări.

Proiectul Institutului de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii rezolvă neajunsurile care mai există în sistemul de acționare electrică a batozei, prin montarea electromotorului pe cadrul batozei, între vîntul mare și osia din spate, acționînd toba prin curele trapezoidale ieftine și durabile. Electromotorul are poziție reglabilă, pentru a se da posibilitatea întinderii curelelor. Uzina „Tudor Vladimirescu" din București va furniza agriculturii în cursul acestui an un lot experimental de batoze electrificate după proiectul I.C.M.E.A.

Alimentarea electromotorului cu energie electrică se face în același mod, de la rețele de înaltă tensiune din apropierea ariei, prin intermediul unui transformator. De la ultimul stîlp se face legătura la instalația de lumină a ariei, asigurîndu-se astfel lucrul și în timpul nopții.

Alimentarea electromotoarelor de la grupuri electrogene mici de putere, sub 30 kVA, nu este rentabilă din cauza randamentului scăzut. Acolo unde există grupuri electrogene cu putere mai mare, instalate în alte scopuri, se poate face alimentarea electromotoarelor pentru ariile instalate în apropierea grupurilor. Montarea electromotorului pe batoză dă un aspect independent agregatului care nu diferă cu nimic de o mașină unealtă. Manevrarea dintr-un singur loc a tuturor comenzilor electromotorului și dispozitivelor auxiliare ale acestuia ușurează foarte mult condițiile de lucru. Spațiul periculos pe care-l ocupa cureaua mare de la tractor sau electromotorul fixat separat este liber acum, pentru a putea fi folosit la manevrarea căruțelor, a camioanelor sau a sacilor cu boabe, împrejurul batozei.

Verificarea lotului experimental de batoze electrificate după tipul I.C.M.E.A. va da posibilitatea să se înlocuiască căruciorul de fixare a electromotorului și cureaua mare cu un dispozitiv de zece ori mai ieftin și mult superior din punct de vedere tehnic și al protecției muncii.

Datorită însemnatelor avantaje pe care le oferă ariile electrificate, este bine ca în fiecare unitate agricolă socialistă, în fiecare comună să se studieze posibilitățile amenajării acestor arii. De la sursele de energie electrică din apropiere se poate trage o rețea care să alimenteze cu curent electric aria. Lucrul acesta trebuie făcut din vreme și cu cea mai mare chibzuință. Folosindu-se toate posibilitățile locale, anul acesta se vor putea electrifica multe arii, treieratul va fi executat într-un timp mult mai scurt și boabele vor intra mult mai repede în magazie. Și aceasta este una din căile pentru sporirea producției agricole, pentru combaterea pierderilor și a risipei.

Ing. VICTOR MODIGA

AZI, ÎN VERNEȘTI

Am poposit în comuna Vernești din părțile Buzăului. De la gară ți se prezintă un minunat tablou. Era noapte. Ca un șir neîntrerupt de perle strălucitoare, luminile întovărășesc drumul pînă în sat. Și în casele gospodarilor arde „lampa lui Ilici", proiectînd pe ulița prunduită a satului desenele dantelate ale perdelelor lucrate în casă de degetele măiestre ale fetelor.

Odată cu sclipirea mai vie a stelelor pe seninul cerului, se sting pe rînd luminile în satul de la curmătura domoală a Cislăului. Doar undeva, în clădirea cu ferestrele mari a sfatului, luminile mai stăruie în noapte.

★

Utemistul Cristian Dumitrescu, secretarul comitetului executiv al Sfatului popular al comunei Vernești, se afla în biroul său. Alături, un om încărunțit își frămînta în mîini o căciulă mițoasă, cu aerul celui care vrea să mîntuie fără zăbavă o treabă care nu-i dă liniște.

După echipamentul ce-l purta am socotit că trebuie să fie electricianul comunei.

— Dar stai o clipă tovarășe Bădulescu și spune-mi despre ce-i vorba — îl întîmpină înțelegător secretarul comunei.

— Tovarășe secretar, n-am venit să stau de vorbă. Am venit să vă spun că gospodăria noastră colectivă are nevoie de un bec, dar din cele de 200 de lumini. Trebuie să-l pun chiar în seara aceasta în curtea gospodăriei. Doar n-om sta așa, în beznă!...

N-am înțeles la început graba ce-l mîna pe harnicul electrician. Am aflat apoi că colectiviștii aveau nevoie să lucreze în seara aceea mai mult. Ziua se dovedise mică pentru muncile cîmpului.

★

Numai cu puține luni în urmă oamenii harnici din Vernești ajutați de muncitorii veniți de la Buzău au reușit să aducă lumina electrică și în comuna lor. Dar lumina adusă a fost numai un început în schimbarea înfățișării comunei. După c… oamenii și-au aprins becurile în case… lor, o nouă dorință s-a născut. Tinerii a… sărit cu pretenții.

— Acum că avem electrică, de ce n-am avea și radio. Să răsune în tot satul cîntul, voioșia, voia bună...

Radio? Da, bun lucru. Dar nu-i lesne de făptuit.

Mi-a povestit tovarășul Cristian cum s-au sfădit o vreme oamenii pînă au hotărît unde să se instaleze stația de radioamplificare. Au găsit o clădire și cum n… era prea arătoasă și-au pus alături brațele, tineri și vîrstnici, cîteva zile în ș… pînă au făcut din ea „studioul comunal".

— Un ajutor prețios am primit din partea tinerilor utemiști — mi-a mai spus tovarășul Cristian. Zilnic puteai vedea p… „șantierul veseliei" cum îl numeau e… utemiști ca Dobre Gheorghe, frații Tutunea, Bădulescu Rada și alții.

Stația de radioficare a fost instalat… Rețeaua ei s-a întins pe ulițele comunei p… o lungime de 6 km. Peste 250 de difuzoa… au fost instalate în casele colectiviștilo… și a celorlalți țărani muncitori din co… mună.

In seara aceea cei mai mulți cetățeni d… comună ascultau „gazeta radio". Parcă… văd ascultînd pe lîngă difuzoarele așeza… cu grijă pe policioare, pe Ștefan Min… fruntașul comunei în obținerea recolte… bogate, Ștefan Pleșa, președintele întov… rășirii, moș Petre Pleșcoianu și alții.

Mă îndreptam spre gară. Luminile u… cate pe stîlpi înalți se luau la întrece… parcă cu stelele ce luceau pe bolta întun… cată. Lumina aceasta nu era tremurăto… re, palidă, șovăitoare. Fășiile de raze… împrăștiau în jur temeinic, statornic, … un simbol.

Corespondent
MARIA CONSTANTINESCU

Alți „mici agricultori"

Tot mai mulți pionieri și elevi participă la munca de întreținere a culturilor. Din dorința de a contribui și ei la obținerea unor producții sporite la hectar, 90 de elevi din comuna Greci, raionul Băilești, au plecat într-o gospodărie de stat unde au plivit buruienile de pe o suprafață de 60 hectare de păioase. Cu multă atenție și sîrguință au muncit pionie… Logojan Margareta, Ilie Maria și Consta… tin Condescu.

Pionierii din comunele Boureni, Af… mați și Urzicuța au curățat islazurile… o suprafață de peste 340 hectare.

Corespondent
IOAN M. RIZOI…

Gînduri la o întîlnire cu Figaro

— Pe marginea spectacolului Teatrului Armatei „Nunta lui Figaro" —

A mai face prezentările de rigoare, declinînd în amănunțime identitatea, calitatea și semnificația lui Figaro, credem că nu-și mai află necesitatea de vreme ce însuși sclipitorul erou al lui Beaumarchais se prezintă singur de aproape două veacuri, pe toate scenele lumii. Verva lui scăpărătoare, inteligența subtilă și spontană cu care încurcă și descurcă ițele celor mai surprinzătoare „imbroglio-uri" *), nu ar fi reținut totuși interesul atîtor generații de spectatori — alături de tinerețea cărora Figaro și-a trăit tinerețea lui veșnică — dacă ele nu ar fi servit relevării unor mari adevăruri istorice și sociale. Iar greutatea și adîncimea protestului său antifeudal, care a răsunat profetic în preajma revoluției burgheze din Franța secolului XVIII, ne-o confirmă celebra frază rostită de regele Ludovic al XVI-lea cînd a cunoscut lucrarea lui Beaumarchais: „Omul acesta își bate joc de tot ceea ce se cuvine să fie respectat într-un stat!".

Ceea ce rămîne obiectul rîndurilor de față este, deci, felul în care un colectiv teatral bucureștean — cel al Teatrului Armatei — ne face cunoscută astăzi povestea lui Figaro și, mai ales, pe Figaro însuși, ca personalitate cu trăsături distincte, întruchipînd un tip reprezentativ pentru o întreagă categorie socială.

Trebuie să arătăm dintr-un bun început că spectacolul pe care ni-l oferă Teatrul Armatei, reușește să dezvăluie sensurile majore ale piesei lui Beaumarchais, transmițîndu-ne verva spumoasă, cuceritoare a comediei. Spectacolul se distinge prin justa și echilibrata concepție regizorală a tînărului director de scenă Vlad Mugur care, fără să se lase furat de comicul de situații oferit copios de piesă, dar și fără a-l subestima, a știut să pună în valoare cu inteligență și fără ostentație, bogatul conținut de idei protestatare al lucrării. Astfel, s-a reușit ca scene de un comic suculent (cum sînt cele din actul I, cînd Chérubin și contele se ascund în spatele fotoliului, ori scena de gelozie a contelui în apartamentul contesei — actul II), lucrate cu multă finețe psihologică și cu simț al măsurii, să se împletească firesc cu scenele în care desfășurarea dramatică mai puțin încordată, lasă loc exprimării directe a protestului social din replicile lui Figaro. Vădind de asemenea înțelegerea epocii și a textului lui Beaumarchais, regizorul s-a străduit să aducă cu mult firesc în scenă — recte în încăperile din palatul contelui Almaviva — ca un pregnant leitmotiv al apropiatei revoluții, masa figurației, întruchipînd tineri țărani și țărance (deși, din păcate, corpul de figuranți nu a păstrat în întregime naturaletea și simplitatea artistică care a impresionat la premieră).

Concepția justă și consecventă a regiei se face evidentă și în conturarea unor roluri principale, în care spectatorul simte pînă unde a mers indicația regizorului și unde a început aportul personal al actorului.

Figaro a fost, în linii mari, bine înțeles și gîndit regizoral: trebuind să aibă ceva din tradiționalii valeți sprințari și năstrușnici ai comediei clasice, dar depășindu-i cu mult prin aceea că verva sa îndrăcită, pusă veșnic pe șotii, se împletește organic cu gîndirea lucid-critică, activă, eroul lui Beaumarchais avea toate premizele să devină o personalitate proeminentă în interpretarea lui Florin Scărlătescu. De altfel, spectatorii au așteptat acest lucru, cunoscînd talentul și seriozitatea cu care își lucrează rolurile acest artist. Florin Scărlătescu a urmărit reliefarea acelor trăsături ale personajului care ne fac cunoscute protestul viguros al omului simplu și inteligent față de orînduirea feudală, reacția păturilor sociale înaintate, pe pozițiile cărora se situa însuși Beaumarchais, împotriva moravurilor înaltei aristocrații. Dar actorul nu a găsit întotdeauna calea de a exprima aceasta prin formele specifice, personale de manifestare ale lui Figaro, acest erou dinamic, febril, veșnic în acțiune, avînd un simț al umorului și o „știință" a șotiilor rar întîlnite. Îngroșînd pe alocuri trăsăturile care ni-l fac cunoscut pe Figaro, gînditorul neconformist, el pare a fi omis însă faptul că armele de luptă al acestuia sînt — așa cum și-a conceput Beaumarchais eroul — tocmai rîsul batjocoritor, verva ascuțită, spiritul sclipitor. Imaginea plastică a lui Figaro creată de Florin Scărlătescu, nu are prea mult din violțiunea eroului francez autentic, transplantat de nevoie de autor într-un decor spaniol (pentru a-și putea strecura astfel pe sub ochii cenzurii satira sa antifeudală). Aceasta se datorește mai puțin unei greșite înțelegeri a personajului, cît folosirii inegale și insuficiente a tuturor mijloacelor de expresie scenică de care dispune actorul. Florin Scărlătescu a socotit probabil că va putea reda temperamentul strălucitor și inteligența promptă a eroului pe care îl interpretează, pedalînd exclusiv, cu insistență, asupra debitului verbal al acestuia (atît de precipitat — se vede cu scopul de a reliefa spontaneitatea gîndirii lui Figaro — încît uneori replicile sale devin pur și simplu de neînțeles). Cum e și firesc însă, acest mijloc folosit în conturarea personajului, nu reușește să suplinească lipsa unui joc scenic bogat și expresiv, mereu în mișcare, a unei mimici sugestive, concludente pentru un tip ca Figaro. Sărac în mișcări, greoi chiar, Figaro își revarsă uneori replicile într-un astfel de tempo, încît lasă impresia — din lipsa de concordanță între gest și grai — a unei simple rostiri a textului pe dinafară. Iată de ce scena vestitului monolog din actul V — puternic rechizitoriu la adresa instituțiilor societății feudale — apare statică și ștearsă, iată de ce se pierd și alte replici cu conținut critic ale lui Figaro.

Ieșind de la Teatrul Armatei, cineva făcea un calambur, spunînd că spectacolul ar putea să se numească „Nunta Suzannei". Există un adevăr în aceste cuvinte: servită de un text bogat și fin nuanțat, Nineta Gusti a creat o Suzanne (logodnica plină de farmec și spirit a lui Figaro) cu o personalitate atît de pregnantă, încît spectatorului îi rămîne în primul rînd imaginea ei, ca și cum ea ar fi aceea care conduce desfășurarea întregii acțiuni. Fericit distribuită în acest rol, Nineta Gusti își desfășoară din plin însușirile ei artistice: temperament, vervă scenică, o naturalețe fermecătoare. Suzanne a ei are o candoare împletită cu șiretenia nevinovată a fetei de la țară, o vioiciune de spirit și un umor sănătos care rețin atenția și simpatia spectatorului, făcîndu-l să trăiască cu emoție peripețiile din ziua nunții ei. Există momente comice în care jocul ei spumos este de o calitate deosebită: să amintim, de pildă, scena încurcăturii din apartamentul contesei. Și trebuie arătat că actrița a știut să dozeze admirabil toate posibilitățile artei scenice, începînd cu înfățișarea fizică și terminînd cu mimica cea mai expresivă, pentru a contura imaginea acestei fete din popor care știe perfect că dreptatea e de partea ei și nu se sfiește în alegerea mijloacelor prin care să și-o apere.

În general, se remarcă în spectacol grija regizorului de a folosi comicul de calitate al unor situații pentru transmiterea conținutului de idei al textului. Tocmai de aceea — dat fiind viziunea unitară, armonioasă a montării — uimesc unele inconsecvențe în această privință. Dacă interpreții personajelor pozitive angrenate în situații de comedie bufă (cum sînt Suzanne, Figaro, micul paj Chérubin sau contesa), merg cu decență și simț al măsurii pe linia unui comic consistent, de calitate, capabil să reliefeze sensul fiecărei scene, unele personaje negative, satirizate în piesă, sînt realizate în spectacol pe linia unei caricaturizări grotești, a unei șarje gratuite. Mai puțin la G. Trestian (căruia însuși rolul judecătorului găunos și venal Brid'Oison îi cere o bîlbîială și un aspect exterior subliniat comice), mai mult însă la Sandu Sticlaru (interpretul grefierului) se face simțită tendința către o speculare a unor elemente de comic exterior, ieftin, forțat. Grefierul Double-Main se mișcă în scenă, silabisește textul unui act, cere să se facă liniște în sala judecății, cu asemenea gesturi, mimică și intonații nefirești, încît în loc de a trezi rîsul acuzator al spectatorului, lasă o impresie penibilă de umor stors cu orice preț (deși, pînă la urmă, tocmai din această cauză, elementele comice au fost ratate). Distonînd în nota generală bună a spectacolului, acest neajuns nu-i întunecă totuși evidentele calități.

Spectacolul se bucură de unele creații actoricești interesante, cum sînt — în afara celor deja amintite — cele ale Margaretei Butuc-Codrescu (Chérubin), Migry Avram Nicolau (contesa), C. Brezeanu (care a înregistrat de la premieră sensibile progrese în realizarea unui Almaviva trufaș, meschin și superficial), C. Ramadan (grădinarul Antonio) etc. Mai mult însă decît reușitele luate separat ale unor actori, spectacolul cu „Nunta lui Figaro", pe scena Teatrului Armatei, marchează în ansamblu o izbutită realizare artistică, cucerind largi simpatii, meritînd prețuirea spectatorilor mărturisită din plin la fiecare spectacol.

SANDA FAUR

*) *imbroglio — încurcătură; termen italian, consacrat în teatru.*

In luptă pentru însuşirea tehnicii înaintate

Odată cu realizarea progresului tehnic, cu introducerea tehnicii noi, comitetele U.T.M. trebuie să se ocupe şi de calificarea tinerilor, atît la locul de muncă, cît şi prin cursurile de minim tehnic. În acelaşi timp ele trebuie să acorde cea mai mare atenţie extinderii experienţei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele metalurgice „21 Decembrie" din Bucureşti. În acest fel tinerii vor stăpîni meseria, contribuind mai intens la îndeplinirea în mod ritmic a sarcinilor de plan, la îndeplinirea înainte de termen a primului nostru plan cincinal.

Prin cursurile de minim tehnic

Se ştie că pe şantierele de construcţii adeseori mijloacele mecanizate, cu care au fost înzestrate din plin, au fost prost deservite şi n-au fost reparate la timp.

Azi una din principalele preocupări ale conducerii şantierului cinematografic de la Buftea o constituie crearea condiţiilor pentru calificarea muncitorilor.

În acest sens tovarăşii Nicolae Bontiş şi Iosif Rutka au primit sarcina să organizeze două cursuri de minim tehnic, primul pentru mecanici, cel de al doilea pentru muncitorii de la prefabricate.

O mare parte din elevi au învăţat carte aici pe şantier. Buna funcţionare a cursurilor de minim tehnic a contribuit mai apoi la temeinica pregătire profesională a muncitorilor.

Au fost şi cazuri cînd unii şi-au manifestat neîncrederea faţă de tinerii calificaţi la locul de muncă. Printre aceştia era şi tovarăşul Dumitru Martiş. Munca tinerilor, rezultatele obţinute de ei i-au determinat însă să-şi schimbe atitudinea.

Văzînd acest lucru cîţiva din foştii brigadieri am pornit să ne calificăm în meseria de mecanici. Rezultatul a fost cel dorit. Cu toţii cunoaştem azi bine meseria şi stăpînim maşinile care ne-au fost încredinţate.

Aşa a fost începutul, greu, pînă cînd s-a spart ghiaţa. Apoi patru tineri au cerut să se califice ca macaragii, alţii ca dulgheri etc. Interesul pentru calificare a pus stăpînire pe majoritatea tinerilor de pe şantier.

Astăzi şantierul nostru se mîndreşte cu cadrele calificate ca macaragii Iancu Constantin, Rebegea Mircea, Dumitru Florea şi alţii.

Comitetele U.T.M. trebuie să se preocupe peste tot, de extinderea cursurilor de minim tehnic şi de antrenarea tineretului la frecventarea lor regulată.

Mulţi muncitori vîrstnici nu scapă prilejul să ne spună: „Cîte posibilităţi aveţi este păcat să nu învăţaţi. Dacă noi am furat meseria, voi aveţi toate condiţiile create, căile vă sînt deschise, iar viitorul este al vostru".

Corespondent
COSTEL GRECU

Rolul grupei sindicale

Un vechi proverb spune: „dacă n-ai bătrîni, să-i cumperi". Sfatul şi experienţa muncitorilor vîrstnici constituie un ajutor de preţ pentru cei care vor să înveţe bine meseria.

Ca să te poţi numi un bun muncitor trebuie să-ţi iubeşti cu pasiune profesiunea, să arzi pentru ea, să cauţi să-ţi îmbogăţeşti mereu cunoştinţele. Numai atunci bilanţul muncii tale nu te va face de ruşine.

Cînd am venit să fac practică la fabrica de încălţăminte „Nikos Beloiannis" din Timişoara, nu cunoşteam prea multe lucruri cu privire la meseria în care mă specializasem. Am trecut să lucrez în secţia piese de schimb. Aici am cunoscut oameni care niciodată nu încetează să înveţe, oameni care trimit pe piaţă numai produse de bună calitate. Unii dintre ei sînt inovatori, alţii maiştri talentaţi.

Mi-au rămas întipărite în minte calmul şi siguranţa cu care-şi execută operaţiile muncitorii Vlad Roberth, Nagy Iacob, Kusz Rudolf şi alţii.

Acum sînt muncitor şi dacă îmi depăşesc norma cu 15 la sută, acest lucru se datoreşte sprijinului pe care l-am primit încă de la început de la muncitorii vîrstnici din grupa sindicală din care fac parte.

O mare însemnătate în ridicarea pregătirii tinerilor muncitori o are extinderea iniţiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele metalurgice „21 Decembrie" din Bucureşti. Eu cred că pretutindeni, comitetele U.T.M., în colaborare cu comitetele sindicale, trebuie să folosească sprijinul celor vîrstnici, pentru ca fiecare muncitor cu experienţă să poată ajuta 1-2 tineri să se ridice la nivelul celor fruntaşi.

Primele mele succese îmi arată că trebuie, la rîndul meu, să folosesc toate posibilităţile, toate condiţiile pentru a le spori. Ele îmi arată că trebuie să învăţ necontenit.

Corespondent
ILIE HILOTI

Zile de practică

Am aşteptat cu emoţii examenul de sfîrşit de an. A venit şi l-am trecut. Fiecare elevă din şcoala noastră, Şcoala medie tehnică de mecanică nr. 1 Bucureşti a fost repartizată în uzină pentru practică.

Noi urma să mergem la uzina „Steaua Roşie". Din nou emoţii şi nerăbdare. Am păşit cu curaj şi încredere în noul nostru loc de muncă. Ne-am repartizat la diferite maşini. Freza mare semăna cu aceea din şcoală, simple pe care le conturam la atelierul şcolii, strungul automat al fabricii „Iosif Rangheţ"-Arad, cu nenumăratele butoane şi manete, ne atrăgea să-l mînuim, dar ne inspira şi teamă de nereuşită.

La început am privit îndemînarea cu care lucrau oamenii. Cei care stăpîneau bine meseria erau cunoscuţi pentru succesele obţinute şi ca aceştia doream să devenim: cunoscătoare ale meseriei, cuceritoare ale noului.

Nu după mult timp, ceea ce ni se păruse la început deosebit de complicat s-a limpezit rînd pe rînd cu ajutorul tovarăşilor din uzină. Am reuşit să stăpînim maşinile, să le considerăm cei mai buni prieteni. Dacă cineva ne-ar întreba acum ce vom face după absolvirea şcolii, n-am ezita să răspundem: „vom cere să venim în uzină".

Aici am găsit oameni cu mîini de aur. Frezorul utemist Tetelea Medone — de pildă — îşi depăşeşte zilnic norma cu 25 la sută. Cu răbdare şi dragoste muncitorii cei mai buni ne-au călăuzit primii paşi, ne-au ajutat să aplicăm cunoştinţele însuşite în cursul anului şcolar.

În munca practică un sprijin preţios l-am primit din partea comitetului U.T.M. Tovarăşii ne-au sfătuit să respectăm disciplina la locul de muncă, să ne însuşim cunoştinţele profesionale pentru a stăpîni meseria pe care ne-am ales-o, şi aşa vom face. Vom asculta sfaturile maistrului. Experienţa muncitorilor vîrstnici, care aplică metode înaintate de lucru, ne va folosi pentru temeinica noastră pregătire.

Industria noastră socialistă are nevoie de cadre bine calificate care să sporească necontenit productivitatea muncii. Din rîndurile lor ne pregătim să facem şi noi parte.

Corespondenţi
LUIZA CALCANI
ILEANA CEAUŞU

La locul de muncă

Brigada noastră poate fi asemuită cu o mică familie. Prietenia ne-a legat şi ea este factorul care a făcut ca brigada nr. 4 să fie privită cu încredere de toţi muncitorii secţiei III mecanică productivă din întreprinderea „Feroemail"-Ploeşti.

Disciplina şi dragostea de muncă, interesul de a face munca tot mai rodnică ne-au fost cultivate şi dezvoltate de utemista Ionelia Bădilă, responsabila brigăzii.

„Să realizăm mai mult" — iată ceea ce ne preocupă pe noi în mod deosebit. Dar pentru a ne atinge scopul era necesar să găsim cele mai bune căi. Ne-am îndreptat atunci atenţia spre mai buna organizare a muncii. În fiecare zi după terminarea schimbului ne pregătim locul de muncă pentru a doua zi. Am făcut progrese, dar nu ne-am mulţumit numai cu atît şi am început să învăţăm.

Acum cîteva luni de zile cunoşteam prea puţine lucruri în meseria noastră deoarece lucram ca ajutori. Curînd însă am fost calificaţi la locul de muncă de către comuniştii Molnar Gheorghe şi Cristea Vasile.

Nu mai avem nici o greutate pe care să n-o înfrîngem. Primul şi marele nostru succes a fost înlăturarea completă a rebuturilor.

Acum fiecare doreşte să obţină succese şi mai mari. Dan Petre care a devenit utemist de cînd lucrează în brigada noastră, se ia la trîntă cu normele şi le învinge. Noi îl respectăm pentru că se evidenţiază mereu prin felul său de a munci.

În munca noastră ne-am dat seama că învăţătura ne este necesară ca aerul şi apa. Ne-am convins că ridicarea calificării profesionale a făcut ca planul brigăzii să fie îndeplinit lună de lună în proporţie de 168 la sută. Mulţumirea noastră nu constă numai în faptul că ne-au fost afişate fotografiile la panoul de onoare al sectorului, ci că produsele pe care le executăm acum sînt de cea mai bună calitate, că nu facem de ruşine colectivul în care lucrăm.

Corespondent
STROE ION

Iată rezultatele:

Dacă-ţi cunoşti meseria, atunci, fie că eşti miner, strungar sau croitor, maşina nu mai prezintă pentru tine nici o taină. Calificarea profesională, însuşirea tehnicii noi, avansate, are drept urmări sporirea producţiei şi productivităţii muncii, ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

În sectorul I de la mina Lonea din Valea Jiului, tinerii Ioan Motocan, Butnaru Iordache şi alţii au învăţat arta mineritului. Procentajele de 80 şi 46 la sută, cu cît au depăşit brigăzile lor planul pe luna mai, sînt cele mai bune mărturii ale rezultatului cunoaşterii meseriei.

În sector toţi minerii învaţă din cărţi sau broşuri, ca şi din experienţa înaintată a vîrstnicilor. Datorită în mare parte acestui fapt, în luna mai, întregul sector a realizat un indice de îndeplinire a planului de 117,2 la sută.

Corespondent
IANAŞ SAMSON

Ce s-a hotărît în adunarea organizaţiei U. T. M.

Gospodăria agricolă de stat din Moţăţei, raionul Calafat, — fiind una din gospodăriile mari producătoare de cereale din regiunea Craiova, — are de recoltat anul acesta peste 1800 hectare păioase.

Griul ocupă un loc de frunte în gospodărie; mai mult de 1000 hectare din suprafaţa totală sînt însămînţate cu grîu. Aplicarea metodelor înaintate agrotehnice face ca grînele gospodăriei să promită recolte bogate.

Hotărîţi să recolteze la timp şi fără pierderi, muncitorii vîrstnici şi tineri, mecanici, tractorişti, combineri, fierari şi tîmplari se străduiesc să întîmpine campania de recoltare bine pregătiţi.

Utemiştii s-au strîns într-una din zilele lunii mai la sediul organizaţiei U.T.M. Aceasta a devenit un obicei al lor ca după fiecare campanie să se adune aici, la sediul organizaţiei, să discute cum au muncit, împărtăşindu-şi experienţa dobîndită în campania anterioară şi să pornească o nouă întrecere.

De data aceasta utemistul Dumitrescu Dumitru, unul din tractoriştii fruntaşi ai gospodăriei, a povestit tovarăşilor lui cum a reuşit el să realizeze în campania de primăvară 377 hantri cu tractorul K.D.-35, fără nici un fel de reparaţii. Lucrul acesta este destul de simplu — a început să povestească Dumitrescu — ştiţi doar angajamentul meu de a realiza în acest an 1000 de hantri. Şi Dumitrescu a arătat pe larg ce metode a întrebuinţat, dar mai ales s-a oprit mult asupra necesităţii îngrijirii maşinii.

— Faptul acesta m-a ajutat mult, iar în perioada pregătirii pentru recoltat îmi voi revizui eu mai bine tractorul.

— Păi treaba aceasta o s-o facem şi noi — se auziră mai multe voci; să nu crezi că ne lăsăm.

Dumitrescu îşi cunoaşte tovarăşii; era destul doar să-i stimeşti. Şi aici, în adunarea organizaţiei U.T.M. a pornit întrecerea între mecanizatorii gospodăriei pentru repararea în bune condiţiuni a maşinilor în vederea campaniei de recoltare.

De la începutul reparaţiei maşinilor şi pînă acum, au trecut 20 zile. În acest timp munca a fost rodnică. În fruntea muncilor de reparaţii sînt combinerii Bolangiu Dumitru, Bercescu Ştefan şi utemistul Babeş Aurel, care au terminat în întregime reparaţiul celor 5 combine.

Şi la reparaţiul tractoarelor lucrările sînt înaintate, depăşind trei sferturi din plan. Echipa utemistului Licărete M. a realizat mai mult de 85 la sută din plan la reparaţiul tractoarelor K.D.-35. Acelaşi rezultat l-a obţinut şi echipa tînărului Icu Constantin care lucrează la tractoarele I.A.R. Pe lîngă faptul că tinerii din echipă sînt pe terminate cu reparaţiul celor 8 tractoare, au realizat prin recondiţionări de piese economii în valoare de 3.000 lei.

Mecanicii Iovan Dumitru, Manea Vasile, tîmplarii Toma Preotesoiu, Belcea Gheorghe şi Vitan Tănase de la batoze, Radu Petre de la secerătorile-legători, Stan Pădureanu de la discuitoare, fierarul Bisticeanu Gheorghe şi ceilalţi muncitori ai gospodăriei depun o muncă hotărîtă pentru ca în vreme a pregătirii campaniei de recoltat.

În primele zile ale lunii iunie, lucrările de reparaţii la toate maşinile necesare în campania de vară, erau executate în această gospodărie de stat în proporţie de 80—85 la sută.

SIRBU OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Craiova

Convorbire cu Enrico Berlinguer, secretar general al Federaţiei Tineretului Comunist Italian

De la corespondentul „Scînteii tineretului" la Roma, PAOLO PESCETTI

Astăzi, se deschide la Milano cel de al 15-lea Congres naţional al Federaţiei Tineretului Comunist Italian (F.G.C.I.). Vor participa la acest Congres 950 delegaţi, reprezentînd 450.000 de tineri comunişti. De asemenea vor fi prezenţi 1.000 de invitaţi, activişti ai mişcării comuniste de tineret şi trimişi ai altor organizaţii de tineret italiene. La congres au fost invitate să trimită delegaţii toate mişcările de tineret din Italia, cu excepţia mişcării de tineret a partidului neo-fascist. Desigur că delegaţia Uniunii Tineretului Socialist va fi printre cele mai numeroase.

Congresul Federaţiei Tineretului Comunist Italian a fost aşteptat cu un deosebit interes. Aceasta atît datorită marii influenţe pe care tineretul comunist o exercită în rîndurile tinerei generaţii, cît şi din pricina frămîntărilor care agită astăzi multe organizaţii de tineret. Majoritatea tineretului din partidele democrat-creştin, liberal, social-democrat sînt, mai mult sau mai puţin, revoltate împotriva politicii de conservatorism social şi de îngenunchere în faţa intereselor imperialismului american, politică urmată de către conducătorii acestor trei partide.

Congresul Federaţiei Tineretului Comunist Italian va coincide cu alte adunări naţionale ale unora din cele mai importante organizaţii ale tineretului italian; congresul tineretului din partidele democrat-creştin şi cel al Uniunii Tineretului Socialist (din partidul condus de Pietro Nenni).

Cît despre organizaţia de tineret a partidului liberal, congresul acesteia care a avut loc de curînd la Bologna, s-a terminat printr-o sciziune făţişă, tinerii liberali de stînga hotărînd să părăsească partidul. Totodată numeroşi tineri social-democraţi se opun în mod deschis politicii urmate de conducătorii partidului care colaborează cu guvernul Scelba.

Asupra atmosferei care domneşte în rîndurile unei părţi importante a tineretului democrat-creştin este edificatoare rezoluţia adoptată la congresul regional din Torino. În această rezoluţie se cere participarea la conducerea statului a claselor populare.

În lumina acestor fapte este clar că una din principalele sarcini ce stau în faţa Congresului ce-şi începe azi lucrările la Milano este realizarea unităţii tinerei generaţii din Italia.

Pentru a căpăta informaţii mai ample ne-am adresat lui Enrico Berlinguer, secretar general al Federaţiei Tineretului Comunist Italian, cu care am avut o convorbire la sediul Comitetului Central.

Cum a fost pregătit Congresul?

La 5 iunie au avut loc ultimele congrese provinciale ale organizaţiilor noastre — şi-a început explicaţiile Enrico Berlinguer. Începînd din luna martie, lună în care a început mobilizarea organizaţiilor noastre pentru Congres, s-au desfăşurat 97 congrese provinciale, circa 8.000 de adunări a cercurilor tineretului comunist, adică a organizaţiilor noastre de bază. Bineînţeles că aceste adunări au avut un caracter special. Multe din ele au luat aspectul unor manifestaţii publice, întovărăşite de iniţiative în domeniul cultural şi sportiv. Ele s-au transformat de multe ori din adunări ale organizaţiilor noastre în adevărate „congrese" ale tineretului dintr-o comună, dintr-un cartier, o fabrică.

ENRICO BERLINGUER

Întreaga perioadă de pregătire a Congresului s-a desfăşurat strîns legată de munca pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena şi de campania de recrutare de noi membri în rîndurile Federaţiei. După aprecierile noastre, la încheierea campaniei pentru semnarea Apelului de la Viena, nu mai puţin de 2 milioane de tineri italieni vor fi semnat Apelul. De asemenea, vom putea anunţa Congresul nostru naţional că aproximativ 60.000 de tineri s-au înscris în rîndurile organizaţiei tineretului comunist.

L-am întrebat apoi pe Enrico Berlinguer care va fi principala temă în discuţie la Congres.

Problema tineretului în societatea italiană — a declarat el — iată tema în jurul căreia se vor desfăşura lucrările Congresului nostru. Astăzi, societatea italiană cu structura ei învechită şi înapoiată nu deschide nici un fel de perspective în faţa tineretului. Pentru a-şi găsi un loc în societate tînărul — oricare ar fi idealurile spre care aspiră şi oricare ar fi mişcarea politică către care se îndreaptă — se găseşte dinainte în faţa unei probleme comune: aceea de a-şi cuceri un viitor, de a schimba structura ţării noastre, de a mătura acele forţe care menţin astăzi tînăra generaţie la marginea societăţii. Actualele clase dominante oferă tinerei generaţii o singură perspectivă: aceea de a „îmbătrîni" înainte de vreme. Tineretul însă nu se împacă cu această situaţie. El vrea să fie o forţă activă care să contribuie la progresul societăţii. De aceea cauza viitorului tinerei generaţii este strîns legată de cauza maselor populare care luptă pentru progres şi pentru reînoirea societăţii italiene.

Ce urmări credeţi că va avea Congresul în problema politicii faţă de celelalte mişcări de tineret?

Situţia tinerei generaţii — mi-a răspuns Enrico Berlinguer — este caracterizată de faptul că discriminările cu care actualele clase dominante lovesc în tineret nu sînt îndreptate numai împotriva tinerilor muncitori sau ţărani. Întregul tineret, sau în orice caz majoritatea lui, este lovit de către politica conservatoare a guvernului. Cea mai mare parte a tineretului este lovită de cursa înarmărilor. Iată de ce tineretul este interesat în schimbarea actualei situaţii; iată de ce asistăm în Italia la o agravare continuă a divergenţelor dintre mişcările de tineret ale partidelor burgheze, mişcări care aspiră către o asemenea schimbare, şi politica conservatoare a grupurilor conducătoare ale acestor partide. Este deci evident că Congresul nostru va discuta această problemă şi va căuta calea către o iniţiativă pe scară naţională, capabilă să concretizeze aspiraţiile organizaţiilor de tineret şi a maselor de tineri italieni pentru o cotitură radicală în politica italiană.

În ultimele luni — a adăogat Enrico Berlinguer — am fost martorii eforturilor pentru un contact mai strîns cu alte mişcări de tineret. De exemplu, la recentul congres naţional al Uniunii Naţionale Universitare s-au afirmat în mod victorios acei reprezentanţi ai mişcării studenţeşti care aspiră către o schimbare radicală a învăţămîntului în Italia, mişcare studenţească care întruneşte tineri aparţinînd unor grupări politice de la comunişti şi pînă la liberali. De asemenea, la multe din congresele noastre regionale au participat delegaţii ale tineretului catolic şi la rîndul nostru am fost adesea invitaţi să asistăm la congresele tineretului democrat-creştin.

În încheierea discuţiei noastre ne-am referit la problemele politice externe şi la noile perspective pe care le-au deschis şi pentru Italia ultimele iniţiative de pace ale Uniunii Sovietice.

Tineretul comunist italian — mi-a declarat Enrico Berlinguer — reprezintă astăzi forţa principală care luptă în rîndurile tinerei generaţii pentru apărarea independenţei naţionale. Pături din ce în ce mai largi de tineret se ridică pentru a revendica o politică externă independentă faţă de imperialismul american. Astăzi, această luptă are pentru noi un obiectiv concret: împiedicarea transferării în Italia a trupelor americane care, pe baza Tratatului de stat încheiat recent, vor părăsi Austria. De asemenea, luptăm pentru a împiedica pe monopoliştii americani de a intra în posesiunea bogăţiilor petrolifere italiene. La această luptă noi chemăm să participe întregul tineret italian, deoarece apărarea independenţei noastre naţionale faţă de imperialismul american este prima condiţie pentru realizarea aspiraţiilor tinerei generaţii către progres.

Roma, iunie 1955.

Lucrările primei sesiuni ştiinţifice a Institutului de limbi străine

Miercuri dimineaţa, în sala de festivităţi a Institutului de limbi străine, au început lucrările primei sesiuni ştiinţifice a cadrelor didactice de la acest institut.

Darea de seamă privind activitatea ştiinţifică desfăşurată de cadrele didactice din institut pe primul semestru al anului 1955 a fost prezentată de tov. Emil Boldan, directorul Institutului de limbi străine.

În cadrul acestei sesiuni vor fi prezentate 24 de comunicări despre principalele probleme de literatură şi lingvistică romînă, franceză, engleză, germană şi sîrbă.

În prima zi au fost prezentate comunicările secţiilor de franceză şi engleză printre care: „Avîntul literaturii progresiste franceze contemporane", „Protestul social în opera lui Jean Racine", „America de astăzi în opera lui Howard Fast", „Imaginile — auxiliar de preţ în caracterizarea lui Iago în „Othello" de Shakespeare", „Critica burgheziei americane în „Tragedia americană" de Th. Dreiser".

Comunicările au fost urmate de discuţii.

Lucrările sesiunii ştiinţifice continuă.

(Agerpres)

In întîmpinarea Congresului Mondial al Mamelor

In oraşele şi comunele ţării noastre, un mare număr de femei lucrează în aceste zile daruri pentru delegatele care vor participa la Congresul Mondial al Mamelor.

Împletituri, costume şi cusături lucrate cu frumoase motive romîneşti şi ale minorităţilor naţionale au pregătit femeile din raioanele Lugoj, Caransebeş, Oraviţa, Făget şi oraşul Timişoara.

Cu multă dragoste şi însufleţire au lucrat daruri pentru Congres femeile din regiunea Suceava: cusături cu motive naţionale sau picturi cu aspecte locale.

Darurile sînt însoţite de scrisori în care mamele îşi exprimă bucuria faţă de Congresul lor, luîndu-şi angajamentul de a sta mereu în fruntea luptei pentru pace.

(Agerpres)

AL DOILEA DIN EUROPA

— „Atenţiune! Peste cîteva minute se va da startul în proba de 100 m. fluture băieţi. Participă: pe culoarul 2, reprezentantul R.D. Germane Krauss — vocea crainicului se auzea clar, peste rumoarea tribunelor — pe culoarul 3, reprezentantul R. P. Romîne, Alexandru Popescu..." Încetul cu încetul rumoarea slăbise şi o oarecare încordare îi luă locul. Evoluţia tînărului nostru înotător era aşteptată cu interes. Doar cu 10 zile înainte, Popescu realizase timpul de 1 minut şi 8 secunde pe 100 m. fluture, performanţă care-l ridicase considerabil pe scara celor mai buni înotători europeni.

...Acum era o linişte desăvîrşită. Încă două-trei clipe de aşteptare şi vocea starterului, gravă, sparse liniştea:

— „Luaţi locurile"! Concurenţii păşiră cu mişcări sigure spre marginea blocului de start. Un fluierat scurt şi cele patru corpuri se destinseră ca resortul unui arc, ţîşnind spre apă. Doar cîteva secunde dispăruseră în mijlocul valurilor şi-apoi reapăruseră, săltînd peste apă cu mişcările caracteristice înotului fluture.

Popescu era în frunte. Nu se punea problema dacă va cîştiga; principalul îl constituia performanţa care va fi înregistrată la terminarea cursei. După prima lungime de bazin (33,33 m.) m-am uitat pe cronometru: 19,3 secunde, cu 3/10 secundă mai slab decît timpul planificat. Lungimea a doua a „mers" însă formidabil. Acul cronometrului arăta acum 41,8 secunde şi vestea un nou record. Intr-adevăr, după calcularea rezultatelor, se auzi din nou vocea crainicului:

— „Iată rezultatele probei de 100 m. băieţi: Pe primul loc Alexandru Popescu (R.P.R.) 1 minut 6,8 secunde, nou record al ţării noastre, una dintre cele mai bune performanţe mondiale ale anului".

Nu peste mult timp, revista franceză „Miroir Sprint" publica fotografia lui Alexandru Popescu însoţită de explicaţia: „Un nou concurent în vînătoarea fluturelui". Ziarul „L'Humanité" îi publica de asemenea fotografia cu specificaţia că timpul realizat de Popescu reprezintă a treia performanţă europeană a anului. Numele înotătorului romîn făcea ocolul lumii.

Ziarele străine de specialitate au publicat la sfîrşitul anului 1954, clasamentele celor mai buni înotători din lume şi din Europa. La proba de 100 m. fluture, Popescu figurează pe locul III din lume şi tot pe locul III din Europa. Cine este acest sportiv romîn care a reuşit o performanţă atît de bună?

...Numele lui Alexandru Popescu a apărut pentru prima oară în ziare în februarie 1952, cînd în cadrul unui concurs la bazinul acoperit — a reuşit să parcurgă 200 m. bras în 3 minute 4 secunde. Avea mai puţin de 17 ani.

Din iulie 1952 cînd am devenit antrenor al secţiei de nataţie a colectivului „Constructorul"-Bucureşti, am avut prilejul să-l cunosc mai bine pe tînărul sportiv. De statură potrivită, iute-n mişcări, disciplinat şi ascultător la antrenamente, Alexandru Popescu era dublat şi de o voinţă remarcabilă. Am colaborat excelent cu acest elev al meu şi rezultatele n-au întîrziat să se arate. Pînă la sfîrşitul anului 1952 în caietul său de antrenament s-au înscris următoarele performanţe: locul II la 100 m. fluture din cadrul campionatului de juniori, locul II la aceeaşi probă, în cadrul concursului internaţional desfăşurat la Bucureşti şi locul I în campionatul de polo al juniorilor.

Anul 1953 a fost plin de evenimente pentru tînărul înotător. El şi-a îndreptat întreaga sa energie în două direcţii: învăţătura (era anul examenului de maturitate) şi ridicarea măiestriei sportive. Pe măsură ce se apropia sfîrşitul anului şcolar notele elevului Popescu Alex. dintr-a XI-a se îmbunătăţeau. Dar se îmbunătăţeau şi rezultatele sportive: în mai 1953 realizează primele două recorduri: 2 minute 58,3 secunde în proba de 200 m bras juniori şi 1 minut 14 secunde la 100 m. fluture.

La jocurile sportive din cadrul Festivalului se întîlneşte pentru prima oară cu sportivul maghiar György Tumpek, celebrul recordman mondial la 100 m. fluture, iniţiatorul stilului „delfin". (Stilul aşa zis „delfin" este o realizare a nataţiei maghiare. Prin anumite mişcări ale picioarelor, printr-o ondulaţie a corpului, asemănătoare cu salturile pe apă ale jucăuşilor delfini, se capătă o viteză sporită la înot.) Datorită acestui procedeu tehnic Tumpek doborîse recordul mondial la 100 m. fluture şi făgăduia să-l scadă necontenit. Lui Alexandru Popescu i-a rămas gîndul şi inima la acest fel de a înota.

După cîteva luni un lot de înotători romîni este trimis la Budapesta pentru o scurtă perioadă de antrenament, împreună cu înotătorii maghiari. Popescu îl vede din nou pe Tumpek, urmăreşte antrenamentele celorlalţi delfinişti maghiari: Acs şi Fejer. Hotărîrea sa este luată: va înota stilul delfin.

De atunci am început împreună cu Popescu o muncă migăloasă, de multe ori foarte grea, presărată cu primele insuccese, inexactităţi, pentru învăţarea noului procedeu tehnic. Din ianuarie 1954 pînă în iunie al aceluiaşi an, Popescu a parcurs zeci de mii de metri de înot în stilul „delfin". Zeci de mii de metri am parcurs şi eu pe marginea bazinului cu ochii aţintiţi la înotătorul care se străduia cu răbdare şi perseverenţă să-şi însuşească un procedeu tehnic modern. „Nu e bine, încă odată, capul mai sus, apasă cu picioarele, întinde mîinile". Observaţiile erau însă din ce în ce mai puţine.

Trebuia să urmeze saltul calitativ. Acesta a venit la Sofia în iulie 1954. Popescu a înotat pentru prima oară 100 m. fluture sub 1 minut 11 secunde timp prevăzut pentru norma de maestru al sportului. Alex. Popescu devenise un sportiv „consacrat". Pe lîngă înot, el practica acum cu succes jocul de polo pe apă. În august 1954 face parte din echipa ţării noastre care se clasează pe locul III la Jocurile Mondiale Universitare de la Budapesta.

Antrenamentele cu lotul republican de polo i-au mărit rezistenţa şi viteza, deschizîndu-i calea spre doborîrea recordului republican. Aceasta s-a întîmplat cu ocazia Spartachiadei sindicale pe anul 1954 cînd Popescu înoată 100 m. fluture în 1 minut 8,9 secunde şi 200 m. în 2 minute 45,9 secunde realizînd astfel două noi recorduri ale ţării noastre.

În sfîrşit, urmează întîlnirea de nataţie dintre R.P.R. şi R.D.G. în cadrul căreia Alexandru Popescu se afirmă ca un înotător de talie mondială.

Acum, Alexandru Popescu ca ostaş al patriei noastre, îşi face pregătirea sportivă la asociaţia Dinamo. Totodată urmează cursul fără frecvenţă al Institutului de căi ferate.

Nu de mult, Alexandru Popescu a reuşit o nouă performanţă excelentă: 1 minut 5,1 secunde la 100 m. fluture. Aceasta este cea mai bună performanţă europeană a anului şi a doua din lume (Este interesant de arătat că în întreaga istorie a înotului numai doi înotători au reuşit să înoate mai bine!). La fel ca şi atunci, cînd îmi era elev, l-am felicitat cu căldură pe Alexandru. Am stat mult timp de vorbă împreună despre multe; despre studenţie, despre frumuseţea primăverii şi a dragostei, despre Festivalul de la Varşovia, despre viitoarea Olimpiadă şi bineînţeles despre antrenamente şi înot.

Despre antrenamentele lui Alexandru Popescu stau de multe ori de vorbă şi cu Emeric Freund, actualul lui antrenor. Ne leagă o prietenie mai veche precum şi aceeaşi căldură pentru viaţa şi performanţele tînărului maestru al sportului. Freund conduce mai departe cu pricepere antrenamentele lui Popescu. Îmbunătăţirea stilului şi căutarea ritmului cel mai adecuat, atîtea şi atîtea alte probleme legate de ridicarea măiestriei lui sportive, formează, ca şi înainte pentru mine, obiectul atenţiei antrenorului.

— Două obiective mai importante avem în faţă — îmi spunea deunăzi Freund — Festivalul de la Varşovia şi Olimpiada de la Melbourne. Vorbind despre Olimpiadă, gîndurile noastre, parcă înţelese între ele, au declanşat aceeaşi întrebare: „Ce-ar fi dacă... ?"

Mai departe n-am mai îndrăznit nici unul să ne spunem cu voce tare gîndurile. Dar fără îndoială că ne gîndeam amîndoi la locul fruntaş pe care-l poate ocupa la Olimpiadă înotătorul nostru Alexandru Popescu.

N. BLIDARU
antrenor

Şedinţele din 20 şi 21 iunie ale Vecei Federative Executive iugoslave

BELGRAD 22 (Agerpres). — După cum anunţă ziarul „Borba", la şedinţele din 20 şi 21 iunie ale Vecei Federative Executive, Svetozar Vukmanovici vicepreşedinte al Vecei Federative Executive şi preşedintele Comitetului pentru problemele economiei, a făcut o comunicare despre situaţia economică a ţării. După dezbateri a fost adoptată hotărîrea ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii Scupşcinei populare federative care va avea loc în iulie a.c.

Vecea Federativă Executivă a ascultat rapoartele prezentate de Slavko Komar despre măsurile pentru avîntul agriculturii, Nicola Mincev despre problemele pieţei agricole şi Osman Karabegovici despre comerţul exterior. În problemele discutate au fost adoptate hotărîri.

În cadrul aceleaşi şedinţe, Vecea Federativă Executivă a aprobat proiectul de lege cu privire la burse.

Jugopres despre conferinţa de la Belgrad a ambasadorilor occidentali

BELGRAD 22 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă agenţia Iugopres, la 24 iunie va avea loc la Belgrad o conferinţă a reprezentanţilor S.U.A., Angliei, Franţei şi Iugoslaviei, la nivelul ambasadorilor. În numele guvernului iugoslav, la tratative va participa subsecretarul ministrului Afacerilor Externe al R.P.F. Iugoslavia, Phica.

Între participanţii la conferinţă va avea loc un schimb de păreri asupra problemei relaţiilor dintre S.U.A., Anglia şi Franţa pe de o parte, Iugoslavia — pe de altă parte, precum şi asupra problemelor internaţionale care prezintă un interes comun.

Primirea lui J. Nehru de către N. A. Bulganin

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iunie, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, l-a primit la Kremlin pe primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru. Între N. A. Bulganin și J. Nehru a avut loc o convorbire la care au luat parte N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici și A. I. Mikoian.

La convorbire au fost de față persoanele care îl însoțesc pe J. Nehru: N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India. A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S. și P. N. Kaul, primul secretar al ambasadei Republicii India în U.R.S.S.

Din partea sovietică la convorbire au fost de față A. A. Gromiko și V. V. Kuznețov, prim-locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie.

Semnarea declarației comune a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și a primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 iunie, în marele palat al Kremlinului a avut loc într-o atmosferă de cordialitate și prietenie semnarea declarației comune a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și a primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru.

Ora 20,15 minute. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru, se apropie de masa pe care se află textele declarației comune în limbile rusă și engleză, pentru a semna această declarație.

Declarația comună a fost semnată de N. A. Bulganin și Jawaharlal Nehru.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin și primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru își string puternic miinile.

Cei prezenți la semnarea declarației comune salută cu aplauze actul semnării declarației comune care este o dovadă a unei noi și importante contribuții a guvernului U.R.S.S. și guvernului Indiei la cauza slăbirii încordării internaționale, la cauza întăririi păcii și prieteniei dintre popoare.

Din partea sovietică, la semnarea declarației comune au fost de față: N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, P. N. Pospelov, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, G. K. Jukov, ministru al Apărării al U.R.S.S., V. D. Sokolovski, mareșal al Uniunii Sovietice, A. A. Gromiko, V. V. Kuznețov, prim-locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. T. Șepilov, redactor șef al ziarului „Pravda", F. F. Molocikov, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., L. F. Iliciov, șeful presei din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Din partea indiană la semnarea declarației comune au fost de față K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Aafacerilor Externe al Republicii India, personalul diplomatic al ambasadei Republicii India în U.R.S.S., fiica lui J. Nehru, Indira Gandhi, delegația de ziariști indieni care se află în U.R.S.S.

Recepția de la Moscova oferită de J. Nehru

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: Primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii India, Jawaharlal Nehru, care se află în vizită oficială în Uniunea Sovietică, a oferit la 22 iunie o recepție.

Din partea sovietică la recepție au participat: N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov; vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; miniștri ai U.R.S.S., funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., Ministerului Apărării al U.R.S.S., Ministerului Culturii al U.R.S.S., Ministerului Comerțului Exterior, activiști cu munci de conducere ai Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, oameni de știință, cultură și artă, ziariști sovietici și străini.

Din partea indiană la recepție au participat K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S. și membrii ambasadei; N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, fiica lui Jawaharlal Nehru, Indira Gandhi, ziariști indieni.

La recepție au participat de asemenea șefii ambasadelor și misiunilor acreditați la Moscova.

În cadrul recepției, o delegație de profesori și studenți ai Universității din Moscova, i-au înmînat lui Jawaharlal Nehru diploma de doctor honoris causa în științe juridice a Universității din Moscova.

J. Nehru a vizitat centrala electrică pe bază de energie atomică din U. R. S. S.

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iunie, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii India, Jawaharlal Nehru, fiica lui, Indira Gandhi, N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, A. Hussein, șeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India au vizitat prima centrală electrică pe bază de energie atomică a Academiei de Științe a U.R.S.S.

Împreună cu Jawaharlal Nehru, centrala electrică pe bază de energie atomică a fost vizitată de L. M. Kaganovici și A. I. Mikoian, prim-vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Jawaharlal Nehru a fost însoțit de V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S. și de membrii ambasadei Indiei la Moscova, F. F. Molocikov, șeful secției protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Conferința de presă a lui J. Nehru

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

Înapoindu-se la 21 iunie la Moscova după o călătorie îndelungată prin Uniunea Sovietică, primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru, a luat cuvîntul la o conferință de presă la care au participat reprezentanți ai presei sovietice și indiene, precum și ziariștii străini aflați în U.R.S.S.

Participanții la conferința de presă au întîmpinat cu aplauze apariția lui Jawaharlal Nehru. Primul ministru al Republicii India a spus că nu are de făcut nici o declarație specială și i-a rugat pe reprezentanții presei sovietice și străine să-i pună întrebări.

Lui Jawaharlal Nehru i-au fost puse numeroase întrebări privind impresiile sale despre călătoria prin Uniunea Sovietică, despre întărirea relațiilor sovieto-indiene, despre lupta pentru pace și întărirea prieteniei între popoare.

Întrebat de corespondentul ziarului „Pravda" asupra măsurilor care ar trebui întreprinse pentru ca popoarele Indiei și Uniunii Sovietice să se cunoască și mai bine unul pe celălalt și pentru ca prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Indiei să fie și mai strînsă, și asupra impresiei pe care au produs-o asupra sa uzinele sovietice din Rustavi, Magnitogorsk, Sverdlovsk și Leningrad, **dl. J. Nehru** a răspuns:

În legătură cu măsurile care trebuie luate pentru ca popoarele Indiei și Uniunii Sovietice să se cunoască mai curînd unul pe celălalt trebuie luate măsuri obișnuite, măsuri de perfectare a legăturilor economice, comerciale și culturale.

Mă întrebați ce impresie mi-au produs uzinele? Foarte mare. Deși nu sînt expert, îmi dau seama însă că uzinele au fost construite de curînd și ele sînt o dovadă a marilor succese obținute de poporul sovietic.

Întrebat de un corespondent al agenției TASS în legătură cu impresia ce l-au produs-o domnului Nehru schimbările survenite în Țara Sovietică de la prima vizită pe care a făcut-o în Uniunea Sovietică, **dl. J. Nehru** a răspuns:

Am fost în Uniunea Sovietică acum 28 de ani. Am petrecut atunci patru zile la Moscova. Desigur, este cu totul evident, că în 28 de ani în Uniunea Sovietică s-au petrecut uriașe schimbări.

Corespondentul ziarului „Pravda" l-a întrebat:

Domnule prim-ministru, după părerea dvs. ce anume este necesar să se întreprindă pentru slăbirea încordării în Asia și în lumea întreagă?

Sarcina principală și primordială, a răspuns **dl. Nehru** este de a se crea o atmosferă favorabilă slăbirii încordării: a manifesta o atitudine mai prietenească unii față de ceilalți, a nu spune lucruri care jignesc pe alții. După aceea trebuie luată fiecare problemă în parte și să se treacă la rezolvarea ei. Principalul însă este să se creeze o situație prielnică slăbirii încordării.

K. Daniel de la ziarul american „New York Times" a întrebat: Este de presupus ca dvs. și conducătorii sovietici să faceți vreo declarație comună?

J. Nehru, a răspuns: Da, este posibil ca înaintea plecării mele să fie dată publicității o declarație comună.

R. Parker din partea ziarului englez „Daily Worker" a întrebat: A fost precizată sau nu în urma tratativelor duse de J. Nehru la Moscova atitudinea Uniunii Sovietice față de planurile de dezvoltare națională a Indiei?

J. Nehru a răspuns: Guvernul Sovietic ne-a spus că el va fi bucuros să ne acorde un ajutor tehnic și să ne livreze utilaj pentru realizarea planurilor noastre de dezvoltare a țării.

Răspunzînd la întrebarea corespondentului ziarului „Izvestia" în legătură cu însemnătatea pe care o atribuie dl. Nehru legăturilor culturale dintre India și Uniunea Sovietică, **J. Nehru** a spus:

Atribui o mare importanță dezvoltării legăturilor culturale dintre toate țările. Dezvoltarea legăturilor culturale contribuie la întărirea înțelegerii reciproce și crearea unei atmosfere de prietenie. Aș dori ca relațiile culturale dintre Uniunea Sovietică și India să se dezvolte și în viitor cu succes.

Li He, corespondentul din Moscova al ziarului chinez „Jenminjibao", a întrebat: În ce fel poate fi lărgită colaborarea internațională, întărită încrederea între state și micșorată încordarea internațională?

Aceasta, a răspuns **J. Nehru** este o problemă mare. Slăbirea încordării internaționale poate fi obținută treptat, pas cu pas. Este cu neputință să ne așteptăm la vreo transformare miraculoasă. În primul rînd este necesar să existe dorința de a realiza slăbirea încordării internaționale. Apoi trebuie să te ocupi de realizarea acestei dorințe. În prezent încordarea este mai mică decît cu cîteva luni în urmă. Dar există încă unele sectoare primejdioase. În curînd urmează să se deschidă la Geneva conferința șefilor guvernelor celor patru puteri. Toți speră că această întîlnire va contribui într-o anumită măsură la slăbirea încordării, dacă nu la rezolvarea imediată a problemelor atunci la găsirea căilor pentru rezolvarea acestor probleme.

Corespondentul american **R. Brandt** de la ziarul „Post Dispatch", care apare la Saint Louis, a întrebat:

Ce probleme concrete trebuie discutate după părerea domnului Nehru la această conferință?

J. Nehru a răspuns:

Se spune că conferința de la Geneva va fi într-o anumită măsură o conferință neoficială, fără o ordine de zi riguros stabilită — la această conferință se va putea discuta orice problemă. Evident se vor discuta problemele care agravează încordarea internațională. De pildă, situația din Extremul Orient, problemele europene. Nu știu dacă se va ridica problema Indochinei.

La întrebarea reprezentantului revistei „Novoe Vremia" cu privire la influența conferinței de la Bandung a țărilor Asiei și Africii asupra dezvoltării luptei comune a acestor țări pentru pace și securitate, **J. Nehru** a răspuns că această conferință a exercitat o mare influență. Principalul este că țări, care se deosebesc una de cealaltă în ce privește orînduirea lor socială, economică și regimul de stat, au putut, întrunindu-se, să cadă în unanimitate de acord în privința unei declarații foarte importante. Vreau să atrag atenția dvs. în mod deosebit, a spus **J. Nehru**, asupra declarației conferinței de la Bandung, cu privire la sprijinirea păcii și colaborării generale, semnată de cele 29 de țări.

Această declarație are o importanță uriașă și merită o atenție deosebită. Conferința de la Bandung poate servi drept exemplu.

K. Broadney, din partea agenției americane United Press, a pus întrebarea: Puteți vorbi mai concret despre proiectatul ajutor tehnic și material al Uniunii Sovietice către India?

În India — a declarat **Jawaharlal Nehru** — se construiește o uzină metalurgică. Specialiștii sovietici dau consultații la construirea acestei uzine. Avem o tranzacție prietenească, de afaceri, în baza căreia primim utilaj, mașini și plătim pentru aceasta. În țara noastră au fost oameni de știință — experți sovietici. Ei ne-au dat consultații în diferite probleme. Așteptăm sosirea altor oameni de știință ruși. În prezent în U.R.S.S. se află un grup de lucrători din industria noastră. Aceasta se înfăptuiește în conformitate cu programul acordării de ajutor tehnic prin intermediul O.N.U.

Astfel nu este vorba de vreun ajutor financiar. Este vorba despre ajutor tehnic și despre vînzare de utilaj.

Primului ministru i s-a pus o întrebare cu privire la căile dezvoltării viitoare a economiei Indiei.

Aceasta este o problemă foarte mare — a declarat **Jawaharlal Nehru** — și o problemă foarte interesantă pentru mine. Sînt dispus să vorbesc mult și amănunțit în această privință. Dar spre regretul meu timpul nu-mi îngăduie. Acum patru ani am început înfăptuirea primului nostru plan cincinal. În primul rînd ne-am propus două sarcini — să sporim volumul producției agricole și să dezvoltăm resursele energetice și sistemul de irigație.

În acest domeniu noi am obținut succese. În cel de al doilea plan cincinal, care va începe anul viitor, vom pune un mare accent pe dezvoltarea industriei grele.

Corespondentul ziarului „New York Herald Tribune" a întrebat dacă este de așteptat vreo colaborare cu Uniunea Sovietică în domeniul dezvoltării energiei atomice.

J. Nehru a răspuns: Nu am discutat această problemă; ea nu s-a pus. Este posibil ca în viitor să ne consultăm reciproc în această privință.

Reprezentantul ziarului indian „Statesman" a dorit să afle dacă ajutorul dat de Uniunea Sovietică Indiei este legat de anumite condiții.

J. Nehru a răspuns: Ajutorul dat de Uniunea Sovietică țării noastre firește nu este condiționat de nici un fel de obligații politice.

Jawaharlal Nehru a arătat în continuare că la începutul conferinței de presă a fost întrebat asupra tratativelor cu conducătorii sovietici. Pot să spun că atît India cît și Uniunea Sovietică nu au probleme deosebite de discutat, însă există multe probleme care prezintă un interes comun atît pentru India cît și pentru Uniunea Sovietică. **J. Nehru** a arătat că astfel de probleme sînt problemele păcii, dezarmării și altele.

La sfîrșitul conferinței de presă, **J. Nehru** a anunțat că l-a invitat pe președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, să viziteze India și că N. A. Bulganin a acceptat această invitație.

Declarația lui V. M. Molotov la sesiunea jubiliară a O. N. U.

SAN FRANCISCO 22 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de V. M. Molotov la 22 iunie la sesiunea jubiliară de la San Francisco a Organizației Națiunilor Unite.

Stimate Președinte!

Stimați delegați!

În numele delegației Uniunii Sovietice aș vrea în primul rînd să exprim recunoștința cordială primarului orașului San Francisco, dl. Robinson, pentru ospitalitatea ce ne-a fost acordată în acest minunat oraș.

Sărbătorim astăzi cea de-a 10-a aniversare a creării Organizației Națiunilor Unite. Aceasta este o importantă dată istorică.

În aceste zile, milioane și milioane de oameni din toate părțile globului pămîntesc vor urmări cu deosebită atenție ce se va spune aci despre activitatea desfășurată în perioada care a trecut de către Organizația Națiunilor Unite.

Organizația Națiunilor Unite a fost creată în anii celui de al doilea război mondial. Bazele ei au fost puse încă atunci cînd operațiunile militare continuau pe teritoriile multor țări din Europa, pe vastul teritoriu al Asiei, în oceanele Atlantic și Pacific, cînd o mare parte a omenirii participa, contrar voinței ei, la un război nemaiîntîlnit încă prin proporțiile-i și grelele sale urmări.

Atunci s-a format cunoscuta coaliție antihitleristă în frunte cu Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, coaliție care a însuflețit lupta de eliberare plină de abnegație a popoarelor, care au fost supuse agresiunii din partea cotropitorilor fasciști și care treceau prin vremuri grele.

În cursul războiului între țările din coaliția antihitleristă s-au creat bune raporturi de prietenie. Primejdia înrobirii de către fascism a apropiat aceste țări. Aceasta i-a unit și în crearea Organizației Națiunilor Unite pentru ca după terminarea războiului să apere în comun pacea și securitatea internațională.

Bazele acestei Organizații au fost puse în „Declarația celor patru state în problema securității generale" semnată la Moscova la 30 octombrie 1943 de către reprezentanții Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Chinei. Această operă a fost desăvîrșită aici la San Francisco unde, la 26 iunie 1945, a fost semnată Carta Organizației Națiunilor Unite, după examinarea ei amănunțită și atentă la prima conferință a Națiunilor Unite.

Primele cuvinte ale Cartei Organizației Națiunilor Unite arată că popoarele Națiunilor Unite sînt ferm hotărîte „să izbăvească generațiile viitoare de ororile războiului care de două ori în viața noastră au adus omenirii nespuse nenorociri". „A izbăvi generațiile viitoare de ororile războiului" — iată în ce constă sarcina fundamentală și supremă a Organizației Națiunilor Unite. Popoarele nu au o sarcină mai importantă ca preîntîmpinarea unui nou război mondial. Națiunile Unite nu au o cauză mai mare ca asigurarea păcii, prieteniei și colaborării între popoare.

Cu toții trebuie să ținem minte acest lucru și să ne dăm seama de uriașa importanță a sarcinilor care revin Organizației Națiunilor Unite. În aceasta constă datoria noastră sfîntă.

Noi nu putem însă să închidem ochii în fața faptelor.

Nu se poate trece cu vederea faptul că, în prezent, există o considerabilă încordare în relațiile internaționale, ațîțată într-una de propaganda unui nou război. Cu atît mai mult nu se poate trece cu vederea faptul că agravarea continuă a acestei încordări constituie o primejdie pentru menținerea păcii, că aceasta creează primejdia unui nou război.

În ultimii ani, în unele țări s-a desfășurat o cursă a înarmărilor nemaiîntîlnită pînă atunci, care pune pe umerii maselor largi uriașa povară a cheltuielilor militare. Se acumulează tot mai multe arme atomice și cu hidrogen. Popoarele sînt în mod legitim neliniștite de urmările periculoase ale unei asemenea situații.

Se desfășoară mari construcții de baze militare pe teritoriile altor state. Că aceste baze nu se construiesc deloc în scopuri defensive se vede și din faptul că ele se află la multe mii de kilometri de frontierele țărilor care le construiesc.

Pot oare fi liniștite popoarele acelor state în apropierea cărora se creează aceste baze militare și chiar popoarele acelor țări, pe teritoriul cărora se construiesc aceste baze?

Se creează mereu noi blocuri și aliante militare în Europa, Asia și alte părți ale lumii. În ultima vreme există tendința ca, țările mici din Orientul Apropiat și Mijlociu, să fie atrase prin toate mijloacele în asemenea grupări militare deși aceasta se face contrar voinței popoarelor acestor țări. Aceste aliante militare sînt în mod vădit îndreptate împotriva unor anume state. Aceasta dovedește caracterul imperialist agresiv. Lucrurile au ajuns la asemenea acorduri potrivit cărora se va proceda la remilitarizarea Germaniei occidentale cu includerea ei în grupări militare, a căror orientare agresivă este cunoscută. La rîndul lor aceste blocuri și aliante determină în mod inevitabil constituirea unor aliante defensive de cealaltă parte.

Dacă și pe viitor în anumite țări se va duce fără stînjenire propaganda unui nou război, care în ultima vreme s-a transformat în propaganda primejdioasă a războiului atomic; dacă și de acum înainte se va intensifica cursa înarmărilor precum și crearea numitelor baze militare, care se construiesc nu în interesul apărării ci în scopul agresiunii împotriva altor țări; dacă în același scop se va proceda și de acum înainte la închegarea de grupări militare îndreptate împotriva altor state — încordarea internațională se va agrava și mai mult. A merge pe această cale înseamnă a goni orbește spre un al treilea război mondial.

Se poate oare să nu se țină seama de faptul că popoarele din lumea întreagă nu vor un nou război, că ele vor condamna cu asprime partea agresivă adică pe aceia care vor dezlănțui un nou război mondial? Oare nu despre aceasta vorbește mișcarea crescîndă a popoarelor din lumea întreagă, care are drept scop de a nu admite un nou război și de a lupta pînă la capăt împotriva oricăror încercări ale forțelor agresive ale imperialismului de a dezlănțui un nou măcel mondial? Nu încape îndoială că într-o asemenea situație — țările iubitoare de pace fiind totodată, firește pregătite pentru autoapărare — partea agresivă, vinovată de dezlănțuirea unui nou război, va fi condamnată cu hotărîre ca agresor și din punct de vedere moral și politic va fi cu totul izolată în ochii lumii întregi, fiind sortită unei înfrîngeri inevitabile.

Pe de altă parte, nu se poate să nu se vadă că în zilele noastre există suficiente fapte care arată că sînt căi verificate care duc spre o pace trainică și întărirea prieteniei între popoare.

Este necesar să se amintească cîteva dintre aceste fapte.

Au trecut deja doi ani de cînd, datorită inițiativei țărilor iubitoare de pace, s-a pus capăt războiului din Coreea. Armistițiul din Coreea a făcut posibilă rezolvarea problemei coreene prin mijloace pașnice. Acum vor trebui ajutați coreenii din sud și din nord în opera de restabilire a unității naționale a Coreei, ceea ce corespunde voinței poporului coreean.

Anul trecut, la conferința de la Geneva s-a pus capăt războiului din Indochina pe baza unor principii care în fond corespund năzuințelor de eliberare națională a popoarelor din această regiune. Însemnătatea acordului de la Geneva reiese fie chiar numai din faptul că popoarele Asiei au aprobat acest acord. Acordul de la Geneva și-a găsit de asemenea o justă înțelegere în Europa și în întreaga lume.

Aproximativ acum o lună a fost încheiat tratatul de stat cu Austria. Prin aceasta s-a căzut de acord că Austria nu va admite crearea unor baze militare străine pe teritoriul ei, nu va participa la grupări militare și va deveni o țară neutră asemenea Elveției. Inițiativa manifestată de Uniunea Sovietică în această direcție a găsit sprijinul necesar din partea altor puteri interesate, și — ceea ce este deosebit de important — din partea Austriei însăși. Ca urmare a acestui fapt tratativele au dus la reglementarea a încă unei probleme internaționale importante în Europa.

Un eveniment dintre cele mai importante din ultimul timp a fost reglementarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, care s-a produs în timpul vizitei delegației guvernamentale a U.R.S.S. la Belgrad. Îmbunătățirea relațiilor realizată ca urmare a tratativelor sovieto-iugoslave, corespunde năzuințelor profunde și intereselor fundamentale ale popoarelor Uniunii Sovietice și Iugoslaviei. Acest fapt contribuie totodată în mare măsură la destinderea politică în Europa și corespunde intereselor întăririi păcii generale.

În această ordine de idei nu se poate să nu se releve lipsa de temei a născocirilor la care se recurge în Occident pentru a denatura sensul și a micșora importanța tratativelor care au avut loc la Belgrad și a rezultatelor lor. Trebuie subliniat, că înțelegerea realizată cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea relațiilor prietenești dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, care și-a găsit expresia în declarația comună, nu este determinată de nici un fel de considerente trecătoare, ci de conștiința marei însemnătăți a unor asemenea relații atît pentru U.R.S.S. și Iugoslavia, cît și pentru cauza micșorării încordării în relațiile internaționale și stabilirii încrederii necesare între state.

O deosebită atenție merită faptul că Uniunea Sovietică a fost vizitată de primul ministru al Indiei, dl. Nehru. Această vizită are o mare importanță pentru întărirea continuă a relațiilor prietenești dintre Uniunea Sovietică și India și totodată pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale și întărirea păcii.

Faptele enumerate de mine, ca și mai multe altele, arată că politica de slăbire a încordării în relațiile internaționale, dusă de Uniunea Sovietică și de celelalte țări iubitoare de pace, dă noi și noi rezultate pozitive.

Nu încape îndoială că propunerea guvernului sovietic de a stabili relații diplomatice și comerciale cu Republica Federală Germană și invitarea cancelarului Adenauer la Moscova pentru tratative corespunde acelorași țeluri.

În legătură cu aceasta trebuie amintit că chiar de la bun început între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană au fost stabilite bune relații, în baza cărora colaborarea în domeniile politic, economic și cultural se dezvoltă cu tot mai mult succes.

La Londra de asemenea au început tratative cu privire la normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Japonia.

În cea de a doua jumătate a lunii iulie urmează să aibă loc conferința șefilor guvernelor celor patru puteri: Uniunea Sovietică, Statele Unite, Marea Britanie și Franța. Această conferință va avea o mare importanță dacă toți participanții vor manifesta o adevărată năzuință spre slăbirea încordării în relațiile internaționale, spre reglementarea problemelor arzătoare, spre consolidarea păcii.

În ceea ce privește Organizația Națiunilor Unite trebuie să se recunoască că ea ocupă un loc important, bine determinat în viața internațională, și că activitatea ei are laturi pozitive. Examinarea aici a unor probleme internaționale legate de menținerea păcii și securității a contribuit la mobilizarea opiniei publice la lupta împotriva amenințării unui nou război și pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. Trebuie subliniată îndeosebi marea importanță a hotărîrilor adoptate în anul 1946 în problemele interzicerii armei atomice și reducerii armamentelor, precum și hotărîrile privind interzicerea propagandei de război, hotărîre adoptată în anul 1947. Se știe de asemenea că în anul 1954, Adunarea Generală s-a pronunțat în unanimitate în problema sarcinilor comisiei pentru dezarmare.

Relevînd laturile pozitive din munca Organizației Națiunilor Unite, trebuie să se recunoască că situația actuală departe de a fi satisfăcătoare nu poate fi tolerată. În orice caz, Organizația Națiunilor Unite nu trebuie să se transforme nici într-un înregistrator pasiv al evenimentelor internaționale, nici într-un instrument al cutărei sau cutărei grupări, care s-o folosească în scopurile ei înguste.

Acordînd importanța primordială înfăptuirii drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toate rasele, sexele, limbile și religiile, fără deosebire, Organizația Națiunilor Unite se călăuzește, după cum se știe, de următoarele principii de bază: egalitatea în drepturi și autodeterminarea popoarelor, colaborarea internațională și neamestecul în treburile interne ale altor state, rezolvarea litigiilor internaționale prin mijloace pașnice, abținerea în relațiile internaționale de la amenințarea folosirii forței. Aceste principii, fiind recunoscute de toate Națiunile Unite, reprezintă o bună bază pentru lupta pentru pace și securitate internațională, precum și pentru dezvoltarea colaborării internaționale.

Toate acestea arată că Carta O.N.U. se bizuie pe recunoașterea hotărîtă a principiului coexistenței și colaborării pașnice a statelor care reprezintă sisteme social-economice diferite. Se înțelege de asemenea că o astfel de coexistență nu poate fi despărțită de sarcinile întăririi încrederii reciproce între state, încetării „războiului rece", încetării cursei înarmărilor și dezvoltării largi a colaborării economice internaționale.

Mai mult decît atît, nimeni nu poate contesta că Organizația Națiunilor Unite este de neconceput fără recunoașterea și înfăptuirea principiului coexistenței și rezolvării în comun a problemelor internaționale de țări cu orînduiri sociale diferite, ceea ce își găsește o expresie atît de clară în articolele Cartei O.N.U. cu privire la Consiliul de Securitate.

În sfîrșit, trebuie să amintim că prevederile înscrise în Carta O. N. U. despre obligativitatea unanimității celor cinci mari puteri la soluționarea în Consiliul de Securitate a problemelor importante ale asigurării securității internaționale, a fost adoptată din inițiativa guvernului Statelor Unite ale Americii. El a prezentat pentru prima dată această propunere care îi face cinste, la 18 iulie 1944, pentru conferința reprezentanților U.R.S.S., S.U.A. și Angliei la Dumbarton Oaks. Or, chiar aceia care în cuvinte recunosc principiul coexistenței pașnice, uneori în practică merg pe calea încălcării lui flagrante.

Acest lucru poate fi văzut din exemplul Chinei.

Pînă în prezent în Organizația Națiunilor Unite nu au fost restabilite drepturile incontestabile ale Republicii Populare Chineze. Oricum s-ar încerca să se explice această situație anormală cauza reală a încălcării drepturilor Chinei este clară tuturor. Republica Populară Chineză continuă să fie lipsită de dreptul de a-și ocupa locul cuvenit la O.N.U. numai pentru că în China a învins revoluția democrat populară și marele popor chinez a pornit pe calea construirii socialismului. Injustețea și ilegalitatea situației create sînt evidente.

Acest act samavolnic nu mai poate fi tolerat, fără a submina încrederea în Organizația Națiunilor Unite. Republica Populară Chineză trebuie să capete, neîntîrziat, deplina posibilitate de a avea reprezentanții săi atît în Adunarea Generală cît și în Consiliul de Securitate. Ar fi nejust să se uite că este vorba despre o țară cu o populație de 600 milioane de oameni, că din fiecare 4 oameni din lume, unul este chinez.

De asemenea nu poate fi trecută cu vederea situația primejdioasă creată în Extremul Orient în regiunea insulei Taivan și a insulelor chineze de litoral. După cum este bine știut, din timpuri străvechi, insulele Taivan, Penhuledao și insulele de litoral fac parte din teritoriul chinez, ceea ce este recunoscut și într-o serie de acorduri internaționale. Organizația Națiunilor Unite nu trebuie să tolereze faptul că pînă în prezent această parte inalienabilă a teritoriului național chinez nu a fost restituită Chinei și, ea, este obligată să ia măsurile cuvenite în vederea reglementării cît mai grabnice a acestei probleme importante.

(Continuare în numărul viitor)

Campionatele europene de volei

În campionatul european de volei se dă o luptă dîrză. După patru zile de la începutul turneului final nici o echipă nu a rămas neînvinsă.

Ieri seară, într-unul din cele mai interesante meciuri s-au întîlnit reprezentativele masculine ale R.P.R. și R.P. Bulgaria. Voleibaliștii bulgari neînvinși pînă la această întîlnire au trebuit să cedeze în fața excelentului joc prestat de echipa țării noastre care a terminat victorioasă cu scorul de 3—1 (11—15, 15—6, 15—11, 15—10). După ce a pierdut primul set la mare luptă, echipa romînă și-a revenit atingînd valoarea sa pe care a arătat-o în cele mai bune jocuri internaționale. Printr-o apărare precisă, atacuri variate și puternice la fileu, voleibaliștii noștri au luat inițiativa cîștigînd trei seturi consecutiv. S-au remarcat prin puterea de luptă și jocul tehnic demonstrat Ponova, Mihăilescu, Crivăț și Roman.

În urma acestei frumoase victorii echipa R.P.R. a trecut pe locul doi în clasamentul turneului final, în urma echipei R. Cehoslovace.

Cu un rezultat neașteptat s-a încheiat întîlnirea dintre echipele R.P.F. Iugoslavia și U.R.S.S. După o luptă dîrză jocul a fost cîștigat cu scorul de 3—1 (15—11, 15—10, 15—17, 18—16), de către voleibaliștii iugoslavi.

Iată și celelalte rezultate înregistrate: R. Cehoslovacă-Franța 3—0 (15—13, 15—8, 15—10), R.P. Polonă-R.P. Ungară 3—1 (15—12, 13—15, 15—10, 15—9).

În turneul rezervat echipelor feminine continuă să conducă echipa R. Cehoslovacă care a întrecut reprezentativa R.P. Bulgaria cu 3—2. Alte rezultate: R.P. Polonă-R.P.R. 3—2, U.R.S.S.-R.P. Ungară 3—0.

Astăzi echipele au zi de odihnă, urmînd ca jocurile să fie reluate mîine.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, Libertății, I. C. Frimu: Mandy; **Republica:** Astăseară se va termina totul; **Magheru, Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Al. Popov:** Misterele din Mato Grosso; **Filimon Sîrbu, București, Gh. Doja, 23 August:** Fridolin; **Maxim Gorki:** Săptămîna filmului în lupta pentru pace: Cîntecul fluviilor; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutățile zilei, Alpinism, Vițelul de paie, Drum prin taigă; **Lumina:** Ivan cel groaznic; **Victoria, Tineretului, Vasile Roaită:** Frumusețea diavolului; **8 Martie:** Căpitan la 15 ani; **Cultural:** A fost odată un împărat; **Unirea, M. Eminescu:** Cine-și iubește nevasta; **C. David:** Chemarea destinului; **Al. Sahia:** Răzbunarea; **Flacăra:** Cei 13; **T. Vladimirescu:** Conștiința; **Arta:** Încercarea fidelității; **Munca:** Iulia; **Miorița:** Eu și bunicul; **Moșilor:** Mînăstirea din Parma; **Donca Simo:** Ordinul Anna; **Ilie Pintilie:** Merele de aur; **Popular:** Libelula, Pe drumul libertății; **1 Mai:** Portul din Nord; **Volga:** Circul Slavia; **8 Mai:** Cîntecul fluviilor; **N. Bălcescu:** Prințesa trufașă; **Rahova:** Contele Mișka; **Gh. Coșbuc:** Mînuitorul de păpuși; **Olga Bancic:** Neamul Jurbinilor; **Aurel Vlaicu:** Un om teribil; **Boleslaw Bierut:** Îmblînzitoarea de tigri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.65.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".